STAATSCOURANT
Officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden sinds 1814.
Nr. 12518
9 april
2026

Advies Raad van State inzake het voorstel van wet (Wet implementatie Richtlijn btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie)

Nader Rapport

19 maart 2026
2026-0000069484
Ministerie van Financiën

Aan de Koning

Nader rapport inzake het voorstel van wet (Wet implementatie Richtlijn btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie)

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw kabinet van 18 december 2025, nr. 2025002901, machtigde Uwe Majesteit de Afdeling advisering van de Raad van State haar advies inzake het bovenvermelde voorstel van wet rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 4 februari 2026, nr.W06.25.00366/III, bied ik U hierbij aan.

De tekst van het advies treft u hieronder cursief aan, voorzien van mijn reactie.

Bij Kabinetsmissive van 18 december 2025, no.2025002901, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Financiën – Fiscaliteit, Belastingdienst en Douane, bij de Afdeling advisering van de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het voorstel van wet houdende wijziging van de Wet op de omzetbelasting 1968 in verband met een aanpassing van de bijzondere regelingen voor ondernemers die diensten verrichten voor andere dan ondernemers, of goederen op afstand verkopen, of bepaalde goederen binnenlands leveren (Wet implementatie Richtlijn Btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie), met memorie van toelichting.

Inhoud en achtergrond van het voorstel

Het wetsvoorstel implementeert een deel van de Richtlijn (EU) 2025/516 van de Raad van 11 maart 2025 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft de btw-regels voor het digitale tijdperk, ook wel de ViDA-richtlijn genoemd.[1]
Deze richtlijn bevat drie onderwerpen:
1. *elektronisch factureren en digitale rapportage*
2. *platformeconomie en*
3. *enkele btw-registratie.*

Het wetsvoorstel richt zich op de enkele btw-registratie. De overige onderwerpen worden op een later moment door middel van afzonderlijke wetsvoorstellen geïmplementeerd. Het doel van de enkele btw-registratie is het verminderen van de administratieve lasten die voortvloeien uit btw-registraties in meerdere lidstaten. Daartoe wordt het aantal gevallen verminderd waarin een onderneming zich in meerdere lidstaten moet registeren. Dit gebeurt via uitbreiding en aanpassing van zogenoemde éénloketregelingen, ook wel One Stop Shops (OSS) genoemd.

Naast de implementatie van het betreffende onderdeel van de ViDA-richtlijn is volgens de toelichting van de gelegenheid gebruikgemaakt om in het wetsvoorstel enkele wettechnische verbeteringen aan te brengen in de Wet op de omzetbelasting 1968 (Wet OB 1968), die niet de inhoud raken van het voorliggende wetsvoorstel.[2] *Hiermee lijkt bedoeld te zijn dat deze wijzigingen losstaan van de implementatie van de ViDA-richtlijn. Elders vermeldt de toelichting dat het voorstel de gelegenheid biedt om enkele verduidelijkingen en aanpassingen in de bestaande éénloketregelingen door te voeren.*[3]

[1] ViDA staat voor VAT in the Digital Age.
[2] Memorie van toelichting, algemeen, paragraaf 1.
[3] Memorie van toelichting, algemeen, paragraaf 3.

Onderscheid implementatie en onderhoud

In implementatiewetgeving kunnen kleinere technische onderhoudswijzigingen Zoals het aanpassen van een verwijzing. worden meegenomen. Dit in afwijking van het uitgangspunt dat hierin geen andere regels worden opgenomen dan voor implementatie noodzakelijk zijn. Aanwijzing 9.4 van de Aanwijzingen voor de regelgeving. Voor de kenbaarheid is het daarbij belangrijk om tot uitdrukking te brengen dat het voorstel niet is beperkt tot implementatie Dit kan in het opschrift en de considerans van het voorstel en in de toelichting. en in de toelichting duidelijk te maken welke wijzigingen zien op implementatie en welke op onderhoud. Dit onderscheid ontbreekt in de toelichting. De toelichting bevat ook geen Europeesrechtelijke paragraaf die ingaat op de eventuele beleidskeuzes en hoe daar uitvoering aan wordt gegeven.

Als onderhoudswijzigingen meer inhoudelijk[4] of omvangrijker zijn, ligt het meer in de rede deze op te nemen in een van de jaarlijkse fiscale onderhoudswetten. De toelichting maakt niet duidelijk hoe de in het voorstel opgenomen onderhoudswijzigingen in dat kader geduid moeten worden en zich verhouden tot de Btw-richtlijn 2006[5] waar de Wet OB 1968 uitvoering aan geeft.

De Afdeling adviseert in de toelichting het onderscheid tussen implementatie en onderhoud tot uitdrukking te brengen en het wetsvoorstel en de toelichting waar nodig hierop aan te passen.

De Afdeling advisering van de Raad van State heeft een aantal opmerkingen bij het voorstel en adviseert daarmee rekening te houden voordat het voorstel bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal wordt ingediend.

Naar aanleiding van de opmerkingen van de Afdeling advisering van de Raad van State (de Afdeling) is de toelichting aangevuld. Daarbij is onder meer een aanvullende overzichtstabel opgenomen en zijn nadere toelichtingen opgenomen in de artikelsgewijze toelichting om inzichtelijk te maken welke onderdelen van het voorstel noodzakelijk zijn voor de implementatie van het betreffende onderdeel van de Richtlijn btw in het digitale tijdperk en welke onderdelen daarvan losstaan en als onderhoudswijzigingen moeten worden aangemerkt. Tevens is toegelicht om welke redenen juist het onderhavige wetsvoorstel het passende wetsvoorstel is voor deze onderhoudswijzigingen.

Het voorliggende wetsvoorstel bevat drie onderhoudswijzigingen die in beginsel geen substantiële beleidswijzigingen behelzen, maar wel een inhoudelijk karakter kunnen hebben. De eerste onderhoudswijziging betreft het laten vervallen van de meldingsverplichting inzake de toepassing van de tegemoetkoming voor kleinere ondernemers, zoals neergelegd in artikel 6k, vierde lid, van de Wet op de omzetbelasting 1968 (Wet OB 1968). Deze wijziging is niet noodzakelijk voor de implementatie van het betreffende onderdeel van de Richtlijn btw in het digitale tijdperk (hierna ook: Richtlijn btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie). De richtlijn geeft aanleiding om artikel 6k Wet OB 1968 op andere punten te wijzigen onder meer doordat intracommunautaire afstandsverkopen van goederen vanuit een voorraad in een andere lidstaat niet langer worden meegerekend voor de drempel van € 10.000. Daarom is ervoor gekozen om in dit wetsvoorstel tevens de meldingsverplichting te laten vervallen, ook al schrijft de wijzigingsrichtlijn deze wijziging niet dwingend voor, en volgt deze meldingsverplichting ook niet uit de BTW-richtlijn 2006 zelf. Zoals reeds in de memorie van toelichting is uiteengezet, komt deze meldingsverplichting te vervallen omdat zij niet noodzakelijk is voor controledoeleinden. Het gebruik van de regeling kan reeds voldoende blijken uit de administratie van de ondernemer.

De tweede onderhoudswijziging betreft het schrappen van het vestigingsvereiste in artikel 37c, onderdeel b, Wet OB 1968 met betrekking tot de toepassing van de vereenvoudigde A-B-C-regeling. Ook deze wijziging is niet noodzakelijk voor de implementatie van de Richtlijn btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie. Aan de toepassing van de vereenvoudigde A-B-C-regeling is evenwel de verleggingsregeling van artikel 12, derde lid, Wet OB 1968 verbonden. Het vervallen van het vestigingsvereiste in artikel 37c, onderdeel b, Wet OB 1968 vergt daarom een samenhangende aanpassing van de vereisten van artikel 12 van die wet. De Richtlijn btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie voorziet in een wijziging van genoemd artikel 12 die toereikend is om, na het vervallen van het vestigingsvereiste, de correcte werking van artikel 37c, onderdeel b, Wet OB 1968 te waarborgen. Tegen deze achtergrond is besloten om de wijziging van artikel 37c, onderdeel b, Wet OB 1968 in samenhang met de wijziging van artikel 12 van die wet in dit wetsvoorstel op te nemen.

Ten slotte is een onderhoudswijziging opgenomen in artikel 32n, vierde lid, Wet OB 1968. Daarin wordt

[4] Zoals het wijzigen van terminologie.
[5] Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde.

de verwijzing naar eerste tot en met vierde lid vervangen door een verwijzing naar het eerste tot en met derde lid, aangezien de oorspronkelijke verwijzing abusievelijk mede naar zichzelf verwees en daarmee niet correct was. Deze wijziging is dus van zuiver redactionele aard.

Voorts merkt de Afdeling op dat in de bij het wetsvoorstel behorende toelichting geen afzonderlijke Europeesrechtelijke paragraaf is opgenomen waarin wordt ingegaan op de beleidsruimte van de Richtlijn btw in het digitale tijdperk- enkele btw-registratie. In de transponeringstabel is toegelicht welke beleidsruimte de richtlijn biedt en op welke wijze daarvan gebruik is gemaakt. Daarbij wordt opgemerkt dat de richtlijn in wezen slechts beleidsruimte laat ten aanzien van de toepassing van de verleggingsregelingen. Deze beleidsruimte is bovendien niet nieuw, maar vloeit voort uit de bestaande BTW-richtlijn 2006 waarvan Nederland reeds gebruik heeft gemaakt. Het voorliggende voorstel maakt geen gebruik van aanvullende of nieuwe beleidsruimte. Gelet hierop is ervan afgezien een afzonderlijke Europeesrechtelijke paragraaf op te nemen en is volstaan met een toelichting in de transponeringstabel.

Ten slotte zijn in het voorstel van wet en de memorie van toelichting nog enkele overige wijzigingen aangebracht. Dit betreft redactionele verbeteringen, waaronder correcties van abusievelijk onjuist vermelde data van inwerkingtreding in het algemeen deel.

Ik moge U verzoeken het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Staatssecretaris van Financiën,
E. Eerenberg.

Advies Raad van State

No. W06.25.00366/III
's-Gravenhage, 4 februari 2026

Aan de Koning

Bij Kabinetsmissive van 18 december 2025, no.2025002901, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Financiën – Fiscaliteit, Belastingdienst en Douane, bij de Afdeling advisering van de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het voorstel van wet houdende wijziging van de Wet op de omzetbelasting 1968 in verband met een aanpassing van de bijzondere regelingen voor ondernemers die diensten verrichten voor andere dan ondernemers, of goederen op afstand verkopen, of bepaalde goederen binnenlands leveren (Wet implementatie Richtlijn Btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie), met memorie van toelichting.

Inhoud en achtergrond van het voorstel

Het wetsvoorstel implementeert een deel van de Richtlijn (EU) 2025/516 van de Raad van 11 maart 2025 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft de btw-regels voor het digitale tijdperk, ook wel de ViDA-richtlijn genoemd.[1]
Deze richtlijn bevat drie onderwerpen:
1. elektronisch factureren en digitale rapportage
2. platformeconomie en
3. enkele btw-registratie.

Het wetsvoorstel richt zich op de enkele btw-registratie. De overige onderwerpen worden op een later moment door middel van afzonderlijke wetsvoorstellen geïmplementeerd. Het doel van de enkele btw-registratie is het verminderen van de administratieve lasten die voortvloeien uit btw-registraties in meerdere lidstaten. Daartoe wordt het aantal gevallen verminderd waarin een onderneming zich in meerdere lidstaten moet registeren. Dit gebeurt via uitbreiding en aanpassing van zogenoemde éénloketregelingen, ook wel One Stop Shops (OSS) genoemd.

Naast de implementatie van het betreffende onderdeel van de ViDA-richtlijn is volgens de toelichting van de gelegenheid gebruikgemaakt om in het wetsvoorstel enkele wettechnische verbeteringen aan te brengen in de Wet op de omzetbelasting 1968 (Wet OB 1968), die niet de inhoud raken van het voorliggende wetsvoorstel.[2] Hiermee lijkt bedoeld te zijn dat deze wijzigingen losstaan van de implementatie van de ViDA-richtlijn. Elders vermeldt de toelichting dat het voorstel de gelegenheid biedt om enkele verduidelijkingen en aanpassingen in de bestaande éénloketregelingen door te voeren.[3]

Onderscheid implementatie en onderhoud

In implementatiewetgeving kunnen kleinere technische onderhoudswijzigingen[4] worden meegenomen. Dit in afwijking van het uitgangspunt dat hierin geen andere regels worden opgenomen dan voor implementatie noodzakelijk zijn.[5] Voor de kenbaarheid is het daarbij belangrijk om tot uitdrukking te brengen dat het voorstel niet is beperkt tot implementatie[6] en in de toelichting duidelijk te maken welke wijzigingen zien op implementatie en welke op onderhoud. Dit onderscheid ontbreekt in de toelichting. De toelichting bevat ook geen Europeesrechtelijke paragraaf die ingaat op de eventuele beleidskeuzes en hoe daar uitvoering aan wordt gegeven.

Als onderhoudswijzigingen meer inhoudelijk[7] of omvangrijker zijn, ligt het meer in de rede deze op te nemen in een van de jaarlijkse fiscale onderhoudswetten. De toelichting maakt niet duidelijk hoe de in het voorstel opgenomen onderhoudswijzigingen in dat kader geduid moeten worden en zich verhouden tot de Btw-richtlijn 2006[8] waar de Wet OB 1968 uitvoering aan geeft.

De Afdeling adviseert in de toelichting het onderscheid tussen implementatie en onderhoud tot

---

1 ViDA staat voor VAT in the Digital Age.
2 Memorie van toelichting, algemeen, paragraaf 1.
3 Memorie van toelichting, algemeen, paragraaf 3.
4 Zoals het aanpassen van een verwijzing.
5 Aanwijzing 9.4 van de Aanwijzingen voor de regelgeving.
6 Dit kan in het opschrift en de considerans van het voorstel en in de toelichting.
7 Zoals het wijzigen van terminologie.
8 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde.

uitdrukking te brengen en het wetsvoorstel en de toelichting waar nodig hierop aan te passen.

De Afdeling advisering van de Raad van State heeft een aantal opmerkingen bij het voorstel en adviseert daarmee rekening te houden voordat het voorstel bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal wordt ingediend.

De vice-president van de Raad van State,
Th.C. de Graaf.

Tekst zoals toegezonden aan de Raad van State: Wijziging van de Wet op de omzetbelasting 1968 in verband met een aanpassing van de bijzondere regelingen voor ondernemers die diensten verrichten voor andere dan ondernemers, of goederen op afstand verkopen, of bepaalde goederen binnenlands leveren (Wet implementatie Richtlijn btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie)

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk en wenselijk is de wetgeving inzake de omzetbelasting aan te passen overeenkomstig Richtlijn (EU) 2025/516 van de Raad van 11 maart 2025 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG wat betreft de btw-regels voor het digitale tijdperk (PbEU L 2025/516), voor wat betreft de bepalingen inzake de bijzondere regelingen voor belastingplichtigen die diensten voor niet belastingplichtigen, afstandsverkopen van goederen of bepaalde binnenlandse goederenleveringen verrichten;

Zo is het, dat Wij, de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

De Wet op de omzetbelasting 1968 wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 3b, tweede lid, onderdeel a, wordt voor ‘de goederen door’ ingevoegd ‘voorafgaand aan of uiterlijk op 30 juni 2028’.

B

In artikel 3c, tweede lid, wordt ‘aan een andere dan ondernemer’ vervangen door ‘aan een ondernemer of aan een rechtspersoon, andere dan ondernemer, van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen op grond van artikel 1a, tweede lid, niet aan belastingen zijn onderworpen, of aan enige andere niet-ondernemer’.

C

Artikel 6k wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel b, wordt ‘verleend’ vervangen door ‘verricht’ en wordt ‘naar een andere dan de lidstaat bedoeld in onderdeel a’ vervangen door ‘vanuit de lidstaat, bedoeld in onderdeel a, naar een andere lidstaat’.

2. Aan het derde lid wordt een zin toegevoegd, luidende: De leverancier of dienstverrichter wordt geacht deze keuze te hebben gemaakt indien hij de bijzondere regeling, bedoeld in hoofdstuk V, afdeling 7, paragraaf 3, toepast.

3. Het vierde lid komt te luiden:

4. Wanneer de lidstaat, bedoeld in het derde lid, Nederland is en de leverancier of dienstverrichter ervoor kiest artikel 5a, eerste lid, onderdeel a, en artikel 6h toe te passen, laat hij zijn keuze blijken uit zijn administratie. Deze keuze geldt voor ten minste twee kalenderjaren. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de administratie waaruit deze keuze blijkt.

4. Onder vernummering van het vijfde lid tot zesde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

5. De leverancier of dienstverrichter wordt geacht de keuze overeenkomstig het derde lid te hebben gedaan indien hij de bijzondere regeling, bedoeld in hoofdstuk V, afdeling 7, paragraaf 3, toepast. Deze keuze geldt voor ten minste twee kalenderjaren en in ieder geval zolang die ondernemer de bijzondere regeling, bedoeld in hoofdstuk V, afdeling 7, paragraaf 3, toepast.

D

In artikel 28ra vervalt ‘die in een lidstaat gevestigd is of er zijn woonplaats of zijn gebruikelijke verblijfplaats heeft,’.

E

In artikel 28rc, eerste lid, onderdeel c, wordt ‘de elektronische adressen’ vervangen door ‘het elektronisch adres, en indien beschikbaar’.

F

Artikel 28rj komt te luiden:

Artikel 28rj

1. De niet in de Unie gevestigde ondernemer die van de niet-Unieregeling gebruikmaakt, past met betrekking tot zijn aan de niet-Unieregeling onderworpen belastbare activiteiten geen aftrek toe op grond van artikel 168 van BTW-richtlijn 2006 voor de in de lidstaten van verbruik betaalde voorbelasting. Niettegenstaande artikel 1, eerste lid, van de Dertiende Richtlijn 86/560/EEG van de Raad van 17 november 1986 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting – Regeling voor de teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan niet op het grondgebied van de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen (PbEG 1986, L 326) wordt deze ondernemer teruggaaf verleend overeenkomstig die richtlijn. De artikelen 2, tweede lid, en 4, tweede lid, van die richtlijn zijn niet van toepassing op de teruggaaf die verband houdt met goederenleveringen of diensten die worden gebruikt voor het verrichten van diensten die onder de niet-Unieregeling vallen.

2. Indien de ondernemer die van de niet-Unieregeling gebruikmaakt, in een lidstaat moet worden geïdentificeerd voor belastbare activiteiten die niet onder de niet-Unieregeling vallen, brengt hij de in die lidstaat betaalde voorbelasting die verband houdt met zijn aan de niet-Unieregeling onderworpen belastbare activiteiten in aftrek in de overeenkomstig artikel 250 van BTW-richtlijn 2006 in te dienen aangifte.

G

Artikel 28sh komt te luiden:

Artikel 28sh

1. De ondernemer die van de Unieregeling gebruikmaakt, past met betrekking tot zijn aan de Unieregeling onderworpen belastbare activiteiten geen aftrek toe op grond van artikel 168 van BTW-richtlijn 2006 voor de betaalde voorbelasting. Niettegenstaande artikel 1, eerste lid, van de Dertiende Richtlijn 86/560/EEG van de Raad van 17 november 1986 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting – Regeling voor de teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan niet op het grondgebied van de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen (PBEG 1986, L 326) en de artikelen 2, eerste lid, 3 en 8, eerste lid, onderdeel e, van Richtlijn 2008/9/EG van de Raad van 12 februari 2008 tot vaststelling van nadere voorschriften voor de in Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan belastingplichtigen die niet in de lidstaat van teruggaaf maar in een andere lidstaat gevestigd zijn (PbEU 2008, L 44) wordt deze ondernemer teruggaaf verleend overeenkomstig die richtlijnen. De artikelen 2, tweede lid, en 4, tweede lid, van genoemde Richtlijn 86/560/EEG zijn niet van toepassing op de teruggaaf die verband houdt met goederenleveringen of diensten die worden gebruikt voor onder de Unieregeling vallende goederenleveringen.

2. Indien de ondernemer die van de Unieregeling gebruikmaakt, in een lidstaat moet worden geïdentificeerd voor belastbare activiteiten die niet onder de Unieregeling vallen, brengt hij de in die lidstaat betaalde voorbelasting die verband houdt met zijn aan de Unieregeling onderworpen belastbare activiteiten in aftrek op de overeenkomstig artikel 250 van BTW-richtlijn 2006 in te dienen aangifte.

H

In artikel 28tb wordt, onder vernummering van het vierde lid tot vijfde lid, een lid ingevoegd, luidende:

4. Het eerste lid is niet van toepassing op ondernemers die een vrijstelling als bedoeld in hoofdstuk V, afdeling 1, toepassen.

I

In artikel 28te, eerste lid, onderdeel c, en derde lid, onderdeel c, wordt na 'het elektronisch adres' ingevoegd ', en indien beschikbaar'.

J

Artikel 28tl, eerste lid, komt te luiden:

1. De ondernemer die van de invoerregeling gebruikmaakt, past met betrekking tot de voorbelasting die verband houdt met zijn aan de invoerregeling onderworpen belastbare activiteiten geen btw-aftrek toe in de lidstaten van verbruik op grond van artikel 168 van BTW-richtlijn 2006. Niettegenstaande artikel 1, eerste lid, van de Dertiende Richtlijn 86/560/EEG van de Raad van 17 november 1986 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting – Regeling voor de teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan niet op het grondgebied van de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen (PbEG 1986, L 326) en de artikelen 2, eerste lid, 3 en 8, eerste lid, onderdeel e, van Richtlijn 2008/9/EG van de Raad van 12 februari 2008 tot vaststelling van nadere voorschriften voor de in Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan belastingplichtigen die niet in de lidstaat van teruggaaf maar in een andere lidstaat gevestigd zijn (PbEU 2008, L 44) wordt deze ondernemer teruggaaf verleend overeenkomstig die richtlijnen. De artikelen 2, tweede lid, en 4, tweede lid, van genoemde Richtlijn 86/560/EEG zijn niet van toepassing op de teruggaaf die verband houdt met goederenleveringen of diensten die worden gebruikt voor onder de invoerregeling vallende goederenleveringen.

K

In artikel 32n, vierde lid, wordt 'vierde lid' vervangen door 'derde lid'.

ARTIKEL II

Een levering van gas via een op het grondgebied van de Unie gesitueerd aardgassysteem of een op een dergelijk systeem aangesloten net, van elektriciteit of van warmte of koude via warmte-of koudenetten als bedoeld in artikel 5b, derde lid, van de Wet op de omzetbelasting 1968 wordt voor de toepassing van artikel 28sa van die wet van 1 januari 2027 tot en met 30 juni 2028 beschouwd als een intracommunautaire afstandsverkoop van goederen als bedoeld in artikel 2a, eerste lid, onderdeel w, van die wet indien de goederen worden geleverd aan een ondernemer of aan een rechtspersoon, andere dan ondernemer, van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen op grond van artikel 1a, tweede lid, van die wet niet aan belastingen zijn onderworpen, of aan enige andere niet-ondernemer door een ondernemer die niet is gevestigd in de lidstaat waar de goederen aan belasting zijn onderworpen.

ARTIKEL III

De Wet op de omzetbelasting 1968 wordt met ingang van 1 juli 2028 als volgt gewijzigd:

A

In artikel 12 wordt, onder vernummering van het vierde en vijfde lid tot vijfde en zesde lid, een lid ingevoegd, luidende:

4. Onverminderd het bepaalde in het tweede lid wordt de belasting geheven van degene aan wie de ondernemer de levering verricht of de dienst verleent, indien:
   a. het een levering, niet zijnde een levering waarop de bij deze wet behorende tabel II, onderdeel a, post 6, van toepassing is, of een dienst, niet zijnde een dienst als bedoeld in het tweede lid, betreft;
   b. de ondernemer die de levering verricht of de dienst verleent niet in Nederland woont of is gevestigd en aldaar geen vaste inrichting heeft van waaruit de levering wordt verricht of de dienst wordt verleend;
   c. aan de ondernemer die de levering verricht of de dienst verleent geen btw-identificatienummer in Nederland is toegekend; en
   d. aan degene aan wie de levering wordt verricht of de dienst wordt verleend een btw-identificatienummer in Nederland is toegekend.

B

In artikel 15, eerste lid, onderdeel c, onder 2°, wordt ‘vijfde lid’ vervangen door ‘zesde lid’.

C

In artikel 25b, derde lid, onderdeel a, wordt ‘en vijfde lid’ vervangen door ‘, vierde en zesde lid’.

D

Artikel 28g komt te luiden:

Artikel 28g

Artikel 12, derde en vierde lid, is niet van toepassing op goederenleveringen door een wederverkoper indien deze goederenleveringen zijn onderworpen aan de toepassing van de artikelen 28b, 28c of 28d.

E

Aan hoofdstuk V, afdeling 7, opschrift, wordt toegevoegd *’, of een overbrenging van een eigen goed verrichten’.*

F

Artikel 28rg wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het tweede en derde lid tot derde en vierde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

2. Indien wijzigingen in een reeds ingediende btw-melding vereist zijn vóór de datum waarop deze overeenkomstig artikel 28rf moet worden ingediend, worden deze wijzigingen in die btw-melding opgenomen voor het desbetreffende kalenderkwartaal.

2. In het derde lid (nieuw) wordt ‘naderhand moet worden gewijzigd’ vervangen door ‘moet worden gewijzigd na de datum waarop de btw-melding moest zijn ingediend overeenkomstig artikel 28rf, eerste lid, tweede zin’.

G

Hoofdstuk V, afdeling 7, paragraaf 3, opschrift, komt te luiden:

Paragraaf 3. Bijzondere regeling voor intracommunautaire afstandsverkopen van goederen, voor bepaalde leveringen van goederen binnen een lidstaat door een ondernemer, en voor diensten verricht door in de Unie doch niet in de lidstaat van verbruik gevestigde ondernemers (Unieregeling).

H

Artikel 28s wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel b, onder 4°, komt te luiden:

in het geval de ondernemer de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de Unie heeft gevestigd en aldaar geen vaste inrichting heeft: de lidstaat waar de verzending of het vervoer van de goederen aanvangt; of.

2. Aan onderdeel b worden drie subonderdelen toegevoegd, luidende:

5°. in het geval de ondernemer de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de Unie heeft gevestigd en aldaar geen vaste inrichting heeft en indien een levering van goederen plaatsvindt zonder verzending of vervoer of indien de verzending of het vervoer van die goederen in dezelfde lidstaat begint en eindigt, of in het geval van een levering als bedoeld in de artikelen 37 of 39 van de BTW-richtlijn 2006: de lidstaat waarin de levering plaatsvindt; of

6°. in het geval de ondernemer de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de Unie heeft gevestigd en aldaar geen vaste inrichting heeft en indien er meer dan één lidstaat is waar de verzending

of het vervoer van de goederen aanvangt, vermeldt de ondernemer welke van deze lidstaten de lidstaat van identificatie is, waarbij de ondernemer gedurende het betreffende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren aan deze keuze is gebonden; of

7°. in het geval de ondernemer reeds gebruikmaakt van de overbrengingsregeling, bedoeld in hoofdstuk V, afdeling 7, paragraaf 5: de lidstaat waar deze ondernemer voor die bijzondere regeling reeds is geïdentificeerd.

3. Onderdeel c, onder 3°, komt te luiden:

3°. in het geval van de levering van goederen aan een ondernemer of aan een rechtspersoon, andere dan ondernemer, van wie de intracommunautaire verwerving van goederen krachtens artikel 3, eerste lid, van de BTW-richtlijn 2006 niet aan belasting is onderworpen, of enige andere niet-ondernemer, en de levering geschiedt zonder verzending of vervoer van de geleverde goederen, of indien de verzending of het vervoer van de geleverde goederen in dezelfde lidstaat begint en eindigt: de lidstaat waar de levering wordt verricht;.

4. Aan onderdeel c wordt een subonderdeel toegevoegd, luidende:

4°. in het geval van levering van goederen overeenkomstig de artikelen 36, 37 of 39 van de BTW-Richtlijn 2006, waarbij deze levering wordt verricht aan een ondernemer, of aan een rechtspersoon, andere dan ondernemer, van wie de intracommunautaire verwerving van goederen krachtens artikel 3, eerste lid, van de BTW-richtlijn 2006 niet aan belasting is onderworpen, of enige andere niet-ondernemer: de lidstaat waar de levering wordt geacht plaats te vinden.

I

Artikel 28sa wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel b, wordt ‘indien het vervoer’ vervangen door ‘zonder verzending of vervoer of indien de verzending of vervoer’.

2. Aan het eerste lid worden, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel c door een puntkomma, drie onderdelen toegevoegd, luidende:

d. een ondernemer die niet is gevestigd in de lidstaat waar de btw verschuldigd is ter zake van een levering van een goed als bedoeld in de artikelen 36, 37 of 39 van de BTW-richtlijn 2006 aan een ondernemer, of aan een rechtspersoon, andere dan ondernemer, van wie de intracommunautaire verwerving van goederen krachtens artikel 3, eerste lid, van de BTW-richtlijn 2006 niet aan belasting is onderworpen, of enige andere niet-ondernemer;
e. een ondernemer die niet is gevestigd in de lidstaat waar de btw is verschuldigd ter zake van een levering, voor zover de levering geschiedt zonder verzending of vervoer, of de verzending of het vervoer van de geleverde goederen in dezelfde lidstaat begint en eindigt, aan een ondernemer, of aan een rechtspersoon, andere dan ondernemer, van wie de intracommunautaire verwerving van goederen krachtens artikel 3, eerste lid, van de BTW-richtlijn 2006 niet aan belasting is onderworpen, of enige andere niet-ondernemer;
f. een ondernemer die niet is gevestigd is de lidstaat waar de goederen zijn overgebracht met toepassing van de overbrengingsregeling, bedoeld in hoofdstuk V, afdeling 7, paragraaf 5, en ter zake waarvan btw is verschuldigd overeenkomstig de artikelen 16, 18 of 26 van de BTW-richtlijn 2006 of waarvoor een herziening van het recht op aftrek nodig is overeenkomstig titel X, hoofdstuk 5, van de BTW-richtlijn 2006.

J

Artikel 28se wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onderdeel b, komt te luiden:

b. goederenleveringen overeenkomstig de artikelen 36, 37 of 39 van de BTW-richtlijn 2006 indien verricht aan een ondernemer, of aan een rechtspersoon, andere dan ondernemer, van wie de intracommunautaire verwerving van goederen krachtens artikel 3, eerste lid, van de BTW-richtlijn 2006 niet aan belasting is onderworpen, of enige andere niet-ondernemer;.

2. Aan het eerste lid worden, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel c door een puntkomma, twee onderdelen toegevoegd, luidende:

d. goederenleveringen, met inbegrip van leveringen die overeenkomstig artikel 3c, tweede lid, worden gefaciliteerd, indien de levering geschiedt zonder vervoer of verzending, of de verzending of het vervoer van de geleverde goederen in dezelfde lidstaat begint en eindigt, aan een ondernemer, of aan een rechtspersoon, andere dan ondernemer, van wie de intracommunautaire verwerving van goederen krachtens artikel 3, eerste lid, van de BTW-richtlijn 2006 niet aan belasting is onderworpen, of enige andere niet-ondernemer;
e. goederenleveringen en diensten die overeenkomstig de artikelen 16, 18 of 26 van de BTW-richtlijn 2006 worden verricht na een overbrenging van een goed onder de overbrengingsregeling, bedoeld in hoofdstuk V, afdeling 7, paragraaf 5.

3. In het tweede lid wordt ‘achtste lid’ vervangen door ‘zevende lid’.

4. Het derde lid, aanhef, komt te luiden: Wanneer goederen worden geleverd zonder vervoer of verzending, of wanneer goederen worden geleverd met vervoer of verzending vanuit een andere lidstaat dan de lidstaat van identificatie, bevat de btw-melding ook:.

5. Het derde lid, onderdeel d, onder i en ii, wordt vervangen door:

i. intracommunautaire afstandsverkopen van goederen;
ii. goederenleveringen, met inbegrip van leveringen die overeenkomstig artikel 3c, tweede lid, worden gefaciliteerd, indien de levering geschiedt zonder verzending of vervoer, of de verzending of het vervoer van de geleverde goederen in dezelfde lidstaat begint en eindigt, aan een ondernemer, of aan een rechtspersoon, andere dan ondernemer, van wie de intracommunautaire verwerving van goederen krachtens artikel 3, eerste lid, van de BTW-richtlijn 2006 niet aan belasting is onderworpen, of enig andere niet-ondernemer;
iii. goederenleveringen overeenkomstig de artikelen 36, 37 of 39 van de BTW-richtlijn 2006, indien verricht aan een ondernemer, of aan een rechtspersoon, andere dan ondernemer, van wie de intracommunautaire verwerving van goederen krachtens artikel 3, eerste lid, van de BTW-richtlijn 2006 niet aan belasting is onderworpen, of enige andere niet-ondernemer; en
iv. goederenleveringen en diensten die overeenkomstig de artikelen 16, 18 of 26 van de BTW-richtlijn 2006 worden verricht na een overbrenging van een goed onder de overbrengingsregeling, bedoeld in hoofdstuk V, afdeling 7, paragraaf 5.

6. Het vierde lid komt te luiden:

4. De btw-melding bevat het individuele btw-identificatienummer of het fiscale registratienummer dat door elke van de desbetreffende lidstaten is toegekend met betrekking tot leveringen als bedoeld in het derde lid, indien beschikbaar.

7. Het vijfde lid vervalt, onder vernummering van het zesde tot en met achtste lid tot vijfde tot en met zevende lid.

8. In het vijfde lid (nieuw) wordt ‘derde, vierde en vijfde lid’ vervangen door ‘derde en vierde lid’.

9. In het zevende lid (nieuw) wordt ‘naderhand moet worden gewijzigd’ vervangen door ‘moet worden gewijzigd na de datum waarop de btw-melding moest zijn ingediend overeenkomstig artikel 28sd, eerste lid, tweede zin’.

10. Na het zevende lid (nieuw) wordt een lid ingevoegd, luidende:

8. Indien een btw-melding moet worden gewijzigd, maar voorafgaand aan het moment waarop de btw-melding uiterlijk moet worden ingediend overeenkomstig artikel 28sd, worden de wijzigingen in die desbetreffende btw-melding opgenomen.

11. Onder vernummering van het negende lid tot elfde lid, worden twee leden ingevoegd, luidende:

9. Wanneer herziening van recht op aftrek nodig is ter zake van een overbrenging van goederen en ter zake waarvan de overbrengingsregeling, bedoeld in hoofdstuk V, afdeling 7, paragraaf 5, wordt toegepast, bevat de btw-melding:
   a. de relevante informatie naar aanleiding waarvan de herziening heeft plaatsgevonden;
   b. de verschuldigde btw; en
   c. voor zover van toepassing, het moment van aanvang van de herzieningsperiode na de overbrenging van een roerende zaak waarop de ondernemer afschrijft voor de inkomstenbelasting of de vennootschapsbelasting of waarop hij zou kunnen afschrijven indien hij aan een zodanige belasting zou zijn onderworpen.

10. De btw-melding bevat geen vrijgestelde goederenleveringen of dienstverrichtingen.

K

Artikel 28te wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel d door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

e. de hoedanigheid van de ondernemer die geacht wordt goederen te hebben ontvangen en geleverd als bedoeld in artikel 3c, eerste lid.

2. Aan het derde lid wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel e door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

f. de hoedanigheid van de ondernemer die geacht wordt goederen te hebben ontvangen en geleverd als bedoeld in artikel 3c, eerste lid.

L

Artikel 28ti wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid, onderdeel c, wordt toegevoegd ', voor zover van toepassing'.

2. Onder vernummering van het tweede en derde lid tot derde en vierde lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

2. Indien een btw-melding moet worden gewijzigd, maar voorafgaand aan het moment waarop de btw-melding uiterlijk moet zijn ingediend overeenkomstig artikel 28th, worden de wijzigingen in die desbetreffende btw-melding opgenomen.

3. In het derde lid (nieuw) wordt 'naderhand moet worden gewijzigd' vervangen door 'moet worden gewijzigd na de datum waarop de btw-melding moest worden ingediend overeenkomstig artikel 28th, eerste lid, tweede zin'.

M

Aan hoofdstuk V, afdeling 7 wordt een paragraaf toegevoegd, luidende:

Paragraaf 5. Bijzondere regeling voor overbrenging van eigen goederen (overbrengingsregeling)

Artikel 28to

1. Voor de toepassing van deze paragraaf en de daarop gebaseerde bepalingen wordt verstaan onder:
a. *overbrenging van eigen goederen:* een overbrenging van goederen naar een andere lidstaat als bedoeld in artikel 17, eerste lid, van de BTW-richtlijn 2006 of artikel 3a, eerste lid, met uitzondering van overbrengingen van goederen ter zake waarvan in die lidstaat geen volledig recht op aftrek bestaat voor de betaalde voorbelasting;
b. *lidstaat van identificatie:*
1°. in het geval de ondernemer de zetel van zijn bedrijfsuitoefening in de Unie heeft gevestigd: de lidstaat waar die zetel zich bevindt;
2°. in het geval de ondernemer de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de Unie heeft gevestigd: de lidstaat waar hij een vaste inrichting heeft;
3°. in het geval de ondernemer niet in de Unie is gevestigd, maar daarin meer dan één vaste inrichting heeft: de lidstaat waar zich een vaste inrichting bevindt en waarin de ondernemer meldt dat hij van de overbrengingsregeling gebruikmaakt, waarbij de ondernemer gedurende het betreffende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren aan deze keuze is gebonden;
4°. in het geval de ondernemer de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de Unie heeft gevestigd en aldaar geen vaste inrichting heeft: de lidstaat waar de verzending of het vervoer van de goederen aanvangt;
5°. in het geval de ondernemer de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de Unie heeft gevestigd en aldaar geen vaste inrichting heeft en indien er meer dan één lidstaat is waar de verzending of het vervoer van de goederen aanvangt, vermeldt de ondernemer welke

van deze lidstaten de lidstaat van identificatie is, waarbij de ondernemer gedurende het betreffende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren aan deze keuze is gebonden; of

6°. in het geval de ondernemer reeds gebruikmaakt van de Unieregeling, bedoeld in hoofdstuk V, afdeling 6, paragraaf 3: de lidstaat waar deze ondernemer voor die bijzondere regeling reeds is geïdentificeerd;

c. *overbrengingsregeling:* de bijzondere regeling, bedoeld in deze paragraaf.

2. Indien de ondernemer niet of niet langer voldoet aan de voorwaarden voor identificatie, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, wordt de identificatie door de inspecteur geweigerd, respectievelijk beëindigd. De weigering of beëindiging geschiedt bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Artikel 28tp

Een ondernemer die een overbrenging van eigen goederen verricht, kan gebruikmaken van de overbrengingsregeling. Deze overbrengingsregeling is van toepassing op alle aldus verrichte overbrengingen van eigen goederen.

Artikel 28tq

1. De ondernemer die van de overbrengingsregeling gebruikmaakt, doet aan de lidstaat van identificatie opgave van het begin en de beëindiging van zijn activiteit in het kader van de overbrengingsregeling, alsmede de wijziging ervan waardoor hij niet langer voldoet aan de voorwaarden om van de overbrengingsregeling gebruik te mogen maken. Deze informatie wordt langs elektronische weg verstrekt.

2. De ondernemer die kiest voor Nederland als lidstaat van identificatie doet de opgave, bedoeld in het eerste lid, bij de inspecteur.

3. De ondernemer wordt bij de opgave van het begin van zijn onder de overbrengingsregeling vallende activiteiten opgenomen in het identificatieregister overbrengingsregeling.

Artikel 28tr

1. De ondernemer wordt door de lidstaat van identificatie uitgesloten van de overbrengingsregeling en verwijderd uit het identificatieregister in elk van de volgende gevallen:
   a. hij meldt dat hij niet langer overbrengingen van eigen goederen verricht die onder de overbrengingsregeling vallen;
   b. anderszins kan worden aangenomen dat zijn aan de overbrengingsregeling onderworpen belastbare activiteiten zijn beëindigd;
   c. hij vervult niet langer de voorwaarden om van de overbrengingsregeling gebruik te mogen maken; of
   d. hij voldoet bij voortduring niet aan de voorschriften van de overbrengingsregeling.

2. De uitsluiting, bedoeld in het eerste lid, geschiedt ingeval Nederland de lidstaat van identificatie is bij voor bezwaar vatbare beschikking van de inspecteur.

Artikel 28ts

1. De ondernemer die van de overbrengingsregeling gebruikmaakt, dient voor elke kalendermaand langs elektronische weg een btw-melding in bij de lidstaat van identificatie, ongeacht of al dan niet overbrengingen van eigen goederen zijn verricht die onder de overbrengingsregeling vallen. De btw-melding wordt vóór het einde van de kalendermaand volgend op het verstrijken van de kalendermaand waarop de melding betrekking heeft, ingediend.

2. De ondernemer die voor Nederland heeft gekozen als lidstaat van identificatie dient de btw-melding, bedoeld in het eerste lid, in bij de inspecteur.

Artikel 28tt

1. De btw-melding bevat het aan de ondernemer toegekende btw-identificatienummer en, voor elke lidstaat waar de goederen naar zijn verzonden of vervoerd, het totale bedrag exclusief btw van overbrengingen van eigen goederen die onder de overbrengingsregeling vallen en die zijn verricht gedurende de desbetreffende kalendermaand.

2. De btw-melding bevat ook de wijzigingen met betrekking tot voorgaande belastingtijdvakken, bedoeld in het zevende lid.

3. Wanneer een overbrenging van eigen goederen plaatsvindt vanuit een andere lidstaat dan de lidstaat van identificatie, bevat de btw-melding ook het totale bedrag exclusief btw van overbrengingen van eigen goederen die onder de overbrengingsregeling vallen, voor elke lidstaat van waaruit die goederen zijn verzonden of vervoerd.

4. Met betrekking tot de overbrengingen van eigen goederen, bedoeld in het derde lid, bevat de btw-melding ook het individuele btw-identificatienummer of het fiscale registratienummer dat door elk van de desbetreffende lidstaten is toegekend, indien beschikbaar.

5. De btw-melding bevat de informatie, bedoeld in het derde en vierde lid, uitgesplitst naar lidstaat waarnaar de goederen zijn verzonden of vervoerd.

6. Indien een btw-melding moet worden gewijzigd, maar voorafgaand aan het moment waarop de btw-melding uiterlijk moet worden ingediend overeenkomstig artikel 28ts, worden de wijzigingen in die desbetreffende btw-melding opgenomen.

7. Indien een reeds ingediende btw-melding moet worden gewijzigd na de datum waarop de btw-melding moest zijn ingediend, bedoeld in artikel 28ts, eerste lid, tweede zin, worden de wijzigingen in een volgende btw-melding opgenomen uiterlijk drie jaar na de datum waarop de oorspronkelijke melding moest worden ingediend overeenkomstig artikel 28ts. In die volgende btw-melding staan de betrokken lidstaten waar de goederen naartoe zijn vervoerd of verzonden, het belastingtijdvak en het belastbare bedrag waarvoor de wijzigingen nodig zijn, vermeld.

8. Met betrekking tot de in Nederland ingediende btw-melding is hoofdstuk V van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van overeenkomstige toepassing als ware de betaalde belasting op aangifte voldaan.

Artikel 28tu

1. De btw-melding wordt in euro verricht.

2. Indien de overbrengingen van eigen goederen in een andere munteenheid luiden, hanteert de ondernemer die van de overbrengingsregeling gebruikmaakt, bij het invullen van de btw-melding de wisselkoers die gold op de laatste dag van de desbetreffende kalendermaand. De omwisseling geschiedt volgens de wisselkoersen die de Europese Centrale Bank voor die dag bekend heeft gemaakt of, wanneer die dag geen bekendmaking heeft plaatsgevonden, op de eerstvolgende dag van bekendmaking.

Artikel 28tv

1. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor de intracommunautaire verwerving van goederen waarvoor de overbrenging van goederen in de andere lidstaat onderworpen is aan de overbrengingsregeling, bedoeld in titel XII, hoofdstuk 6, afdeling 5, van de BTW-richtlijn 2006.

2. De ondernemer die ter zake van een intracommunautaire verwerving de vrijstelling, bedoeld in het eerste lid, toepast, wordt, voor de toepassing van de artikelen 3, derde lid, 4, tweede lid, en 15, vierde, zesde en zevende lid, ter zake van die intracommunautaire verwerving geacht de belasting verschuldigd te zijn en die volledig in aftrek te hebben gebracht.

Artikel 28tw

1. De ondernemer die van de overbrengingsregeling gebruikmaakt, past met betrekking tot zijn aan de overbrengingsregeling onderworpen belastbare activiteiten geen aftrek toe als bedoeld in artikel 168 van de BTW-richtlijn 2006 voor de betaalde voorbelasting. In afwijking van artikel 1, eerste lid, van Richtlijn 86/560/EEG en de artikelen 2, eerste lid, 3 en 8, eerste lid, onderdeel e, van Richtlijn 2008/9/EG van de Raad van 12 februari 2008 tot vaststelling van nadere voorschriften voor de in Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan belastingplichtigen die niet in de lidstaat van teruggaaf maar in een andere lidstaat gevestigd zijn (PbEU 2008, L 44) wordt deze ondernemer teruggaaf verleend overeenkomstig die richtlijnen. De artikelen 2, tweede lid, en 4, tweede lid, van Richtlijn 86/560/EEG zijn niet van toepassing op de teruggaaf die verband houdt met goederenleverin-

gen en dienstverrichtingen die worden gebruikt voor onder de overbrengingsregeling vallende goederenleveringen.

2. Indien de ondernemer die van de overbrengingsregeling gebruikmaakt, in een lidstaat moet worden geïdentificeerd voor activiteiten die niet onder de overbrengingsregeling vallen, brengt hij de in die lidstaat betaalde voorbelasting die verband houdt met zijn aan de overbrengingsregeling onderworpen belastbare activiteiten in aftrek op de overeenkomstig artikel 250 van de BTW-richtlijn 2006 in te dienen aangifte.

Artikel 28tx

1. De ondernemer die van de overbrengingsregeling gebruikmaakt, voert van alle onder de overbrengingsregeling vallende handelingen een boekhouding. Deze boekhouding moet voldoende gegevens bevatten om de belastingautoriteiten van de lidstaat waar de goederen naar zijn verzonden of vervoerd in staat te stellen de juistheid van de btw-melding te bepalen.

2. Desgevraagd moet de boekhouding, bedoeld in het eerste lid, langs elektronische weg aan de lidstaat van waaruit of waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd en aan de lidstaat van identificatie beschikbaar worden gesteld. De boekhouding wordt bewaard gedurende tien jaar na afloop van het jaar waarin de handeling is verricht.

N

In artikel 32b, onderdeel b, onder 2°, wordt ‘artikel 12, tweede, derde of vijfde lid’ vervangen door ‘artikel 12, tweede, derde, vierde of zesde lid’.

O

In artikel 32d, eerste lid, onderdeel b, wordt ‘vijfde lid’ vervangen door ‘zesde lid’.

P

Na artikel 34a wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 34aa

Indien een ondernemer voor rekening van een andere ondernemer een overbrenging van goederen verricht naar een andere lidstaat overeenkomstig artikel 17, eerste lid, van de BTW-richtlijn 2006 en artikel 3a, eerste lid, dient deze ondernemer de andere ondernemer te informeren dat de goederen worden of zullen worden overgebracht, voor zover deze overbrenging niet geschiedt op uitdrukkelijk verzoek van de andere ondernemer. De ondernemer informeert de andere ondernemer uiterlijk op het moment van verzending of vervoer van de goederen.

Q

Aan artikel 35a, eerste lid, onderdeel d, wordt toegevoegd ‘, tenzij is gebruikgemaakt van de overbrengingsregeling, bedoeld in hoofdstuk V, afdeling 7, paragraaf 5’.

R

Artikel 37a wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het eerste lid, onderdeel a, wordt toegevoegd ‘, tenzij is gebruikgemaakt van de overbrengingsregeling, bedoeld in hoofdstuk V, afdeling 7, paragraaf 5.

2. Het eerste lid, onderdeel c, komt te luiden:

c. aan wie hij goederen heeft geleverd of voor wie hij diensten heeft verricht die niet belastbaar zijn in Nederland en waarvoor ingevolge artikel 194 van de BTW-richtlijn 2006, voor zover de afnemer voor btw-doeleinden is geïdentificeerd, of ingevolge artikel 196 van die richtlijn in de lidstaat van de afnemer belasting wordt geheven van de afnemer, tenzij het leveren van dat goed of het verrichten van die dienst in die lidstaat is vrijgesteld;.

S

In artikel 37c, onderdeel b, wordt ‘ondernemer die in Nederland woont of is gevestigd dan wel aldaar

een vaste inrichting heeft, of aan een in Nederland gevestigd lichaam in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, en aan welke afnemer' vervangen door 'afnemer aan wie'.

ARTIKEL IV

De Wet op de omzetbelasting 1968 wordt met ingang van 1 juli 2029 als volgt gewijzigd:

A

Artikel 3b vervalt.

B

Artikel 34, tweede lid, onderdelen c en d, vervalt, onder vervanging van de puntkomma aan het slot van onderdeel b door een punt.

C

Artikel 37a, eerste lid, onderdeel d, vervalt, onder vervanging van de puntkomma aan het slot van onderdeel c door een punt.

ARTIKEL V

Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 2027. Indien het Staatsblad waarin deze wet wordt geplaatst, wordt uitgegeven na 1 januari 2027, treedt zij in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin zij wordt geplaatst, en werkt zij terug tot en met 1 januari 2027.

ARTIKEL VI

Deze wet wordt aangehaald als: Wet implementatie Richtlijn btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren die zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

De Staatssecretaris van Financiën,

Memorie van toelichting

Inhoudsopgave memorie van toelichting
I. ALGEMEEN
1. Inleiding
2. Implementatie van Richtlijn btw in het digitale tijdperk
3. Hoofdlijnen van het wetsvoorstel
4. Budgettaire aspecten
5. Gevolgen
6. Uitvoeringskosten Belastingdienst
8. Advies en consultatie
9. Overgangsrecht en inwerkingtreding
II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING
BIJLAGEN
1. Transponeringstabel
2. Overzichtstabel

I. Algemeen

1. Inleiding

Het wetsvoorstel strekt tot implementatie van het onderdeel 'enkele btw-registratie' van de Richtlijn *btw in het digitale tijdperk (*ook wel *'VIDA'* genoemd).[1] Dit onderdeel richt zich op de verdere uitbreiding van de bestaande éénloketregelingen in de btw. In dit kader worden bepaalde verduidelijkingen en uitbreidingen in de éénloketregelingen doorgevoerd. Daarnaast wordt de huidige regeling inzake voorraad op afroep geleidelijk afgeschaft en vervangen door een nieuwe regeling binnen de éénloketregelingen: de overbrengingsregeling.
De voorgestelde wijzigingen moeten geïmplementeerd zijn in de Wet op de omzetbelasting 1968 (Wet OB 1968) op 31 december 2026, op 30 juni 2028 en op 30 juni 2029, en treden in werking per 1 januari 2027, 1 juli 2028, respectievelijk 1 juli 2029. Een transponeringstabel, inclusief een omschrijving van beleidsruimte, met betrekking tot deze implementatie is opgenomen in bijlage 1 van deze toelichting. Van de gelegenheid is tevens gebruikgemaakt om een enkele wetstechnische verbetering aan te brengen in de Wet OB 1968, die niet de inhoud raakt van onderhavig wetsvoorstel. Een overzichtstabel met betrekking tot de verbeteringen is opgenomen in bijlage 2 van deze toelichting.

2. Implementatie van Richtlijn btw in het digitale tijdperk

Op 11 maart 2025 heeft de Raad van de Europese Unie de Richtlijn btw in het digitale tijdperk vastgesteld. De Richtlijn btw in het digitale tijdperk wijzigt de BTW-richtlijn 2006[2] en omvat drie hoofdonderwerpen: (1) de introductie van elektronische facturering en digitale rapportageverplichtingen, (2) de invoering van een platformfictie en (3) de enkele btw-registratie. Dit wetsvoorstel richt zich op de implementatie van het laatstgenoemde onderwerp: de enkele btw-registratie. De overige onderwerpen zullen worden geïmplementeerd via afzonderlijke wetsvoorstellen.
Het doel van de Richtlijn *btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie* is gericht op het verminderen van de administratieve lasten die voortvloeien uit btw-registraties in meerdere lidstaten. Deze richtlijn bouwt voort op eerdere initiatieven, zoals de richtlijnen die zien op elektronische handel.[3] Deze richtlijnen stellen ondernemers in staat om voor specifieke belastbare activiteiten – met name in de e-commerce – eenvoudiger btw aan te geven en af te dragen via één loket. Uit een evaluatie verricht door de Europese Commissie in 2022 blijkt dat deze richtlijnen succesvol zijn geïmplementeerd en dat er binnen het bedrijfsleven behoefte is aan een verdere verbreding van het toepassingsbereik van deze richtlijnen.[4] De Richtlijn btw in het digitale tijdperk speelt in op deze behoefte.
De Richtlijn *btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie* realiseert in essentie drie wijzigingen. Ten eerste wordt de reikwijdte van de Unieregeling uitgebreid. Momenteel kunnen ondernemers deze regeling uitsluitend toepassen op intracommunautaire afstandsverkopen, op diensten aan consumen-

---

1 Richtlijn (EU) 2025/516 van de Raad van 11 maart 2025 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG (PbEU L 2025/516).
2 Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PbEU 2006, L 347).
3 Richtlijn (EU) 2017/2455 van de Raad van 5 december 2017 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG en Richtlijn 2009/132/EG wat betreft bepaalde btw-verplichtingen voor diensten en afstandsverkopen van goederen (PbEU 2017, L 348); Richtlijn (EU) 2019/1995 van de Raad van 21 november 2019 tot wijziging van Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 wat betreft de bepalingen inzake afstandsverkopen en bepaalde binnenlandse leveringen van goederen (PbEU 2019, L 310).
4 Bijlage 6 bij Europese Commissie, *Impact assessment report, accompanying the documents; Proposal for a Council Directive amending Directive 2006/112/EC as regards VAT rules for the digital age; Proposal for a Council Regulation amending Regulation (EU) No 904/2010 as regards the VAT administrative cooperation arrangements needed for the digital age; Proposal for a Council Implementing Regulation amending mplementing Regulation (EU) No 282/2011 as regards information requirements for certain VAT*
Schemes, SWD(2022) 393 final.

ten en op een bepaald soort binnenlandse leveringen.[5] Vanaf 1 juli 2028 wordt het mogelijk om de Unieregeling ook te gebruiken voor specifieke leveringen van goederen, zoals montageleveringen, leveringen aan boord van schepen, luchtvaarttuigen of treinen, leveringen van gas, elektriciteit, warmte en koude, en bepaalde binnenlandse leveringen. Deze uitbreiding maakt het voor ondernemers in nog meer situaties overbodig om zich voor btw-doeleinden te registreren in andere lidstaten voor dergelijke leveringen aan consumenten.
Ten tweede introduceert de richtlijn een nieuwe methode voor het aangeven bij de belastingautoriteiten van overbrengingen van eigen goederen naar andere lidstaten. Vanaf 1 juli 2028 kunnen ondernemers deze overbrengingen centraal aangeven in één lidstaat door middel van de overbrengingsregeling binnen het éénloketsysteem. Deze regeling vermindert wederom de noodzaak voor ondernemers om zich voor btw-doeleinden te registreren in andere lidstaten, waardoor de administratieve lasten verder worden verlicht.
Ten slotte voorziet de richtlijn in een uitbreiding van de bestaande, maar thans optionele, grensoverschrijdende verleggingsregeling. Deze verleggingsregeling wordt verplicht en de uitbreiding heeft tot gevolg dat een ondernemer zich voor btw-doeleinden niet hoeft te registreren in een andere lidstaat voor binnenlandse leveringen, mits hij zelf niet is geïdentificeerd in die lidstaat en zijn afnemer in die lidstaat reeds is geïdentificeerd. De verleggingsregeling beperkt daarmee verder de noodzaak tot identificatie in een andere lidstaat.

3. Hoofdlijnen van het wetsvoorstel

In beginsel zijn ondernemers die belastbare diensten of goederenleveringen aan particulieren verrichten in andere lidstaten, verplicht zich in die lidstaat voor btw-doeleinden te registeren en de verschuldigde btw aan te geven en af te dragen. Dit resulteert in administratieve lasten voor ondernemers die grensoverschrijdend opereren, wat een belemmering kan vormen voor hun deelname aan de interne markt.
Ter vermindering van deze administratieve lasten en om belemmeringen weg te nemen, zijn de zogenoemde éénloketregelingen in de btw ingevoerd. Deze regelingen vereenvoudigen de btw-administratie door ondernemers de mogelijkheid te bieden zich in één lidstaat te registreren voor bepaalde grensoverschrijdende goederenleveringen en diensten, waar ze vervolgens de in de andere lidstaten verschuldigde btw kunnen aangeven en afdragen.
Het voorliggende wetsvoorstel beoogt de uitbreiding van het toepassingsbereik van de éénloketregelingen.[6] Dit wordt gerealiseerd door de reikwijdte van één van de éénloketregelingen, namelijk de Unieregeling, te verbreden en door de introductie van een nieuwe regeling voor de overbrenging van goederen tussen lidstaten. Bovendien biedt dit voorstel de gelegenheid om enkele verduidelijkingen en aanpassingen in de bestaande éénloketregelingen door te voeren.

3.1. Uitbreiding van de Unieregeling

De Unieregeling biedt ondernemers de mogelijkheid om btw over intracommunautaire afstandsverkopen en diensten aan consumenten in andere lidstaten centraal in één lidstaat aan te geven en af te dragen. Dit betekent dat zij niet verplicht zijn zich voor btw-doeleinden in andere lidstaten te registreren of daar btw aan te geven en af dragen.
Momenteel is de Unieregeling uitsluitend van toepassing op intracommunautaire afstandsverkopen en diensten aan consumenten, en specifieke binnenlandse leveringen.[7] Hierdoor vallen veel andere grensoverschrijdende goederenleveringen nog buiten de reikwijdte van de regeling. Ondernemers die dergelijke leveringen verrichten, zijn derhalve nog steeds verplicht zich in andere lidstaten voor btw-doeleinden te registreren en daar aangifte te doen.
Ter vermindering van deze administratieve lasten wordt voorgesteld de reikwijdte van de Unieregeling uit te breiden, zodat de meeste grensoverschrijdende goederenleveringen en dienstverrichtingen aan consumenten onder de regeling vallen. Om dit te bewerkstelligen dient de regeling ook van toepassing te zijn op specifieke goederenleveringen, zoals leveringen in verband met installaties of montage, leveringen aan boord van schepen, luchtvaartuigen of treinen, leveringen van gas, elektriciteit, verwarming en koeling, en bepaalde binnenlandse leveringen aan consumenten. Ondernemers die

---

[5] De laatstgenoemde leveringen hebben betrekking op leveringen die door een ondernemer worden gefaciliteerd overeenkomstig artikel 3c, tweede lid, Wet OB 1968, waarbij het vervoer van de geleverde goederen in dezelfde lidstaat begint en eindigt.

[6] De éénloketregelingen bestaan uit drie afzonderlijke regelingen: de niet-Unieregeling, de Unieregeling en de invoerregeling. Deze regelingen bieden ondernemers de mogelijkheid om zich, voor zover het bepaalde diensten en leveringen betreft, in één lidstaat te registreren en in die lidstaat de ter zake verschuldigde btw in alle lidstaten aan te geven en af te dragen. De niet-Unieregeling ziet, kortheidshalve, op diensten die worden verricht aan particulieren door ondernemers die buiten de Unie zijn gevestigd. De Unieregeling ziet, eveneens kortheidshalve, op intracommunautaire afstandsverkopen van goederen en op diensten die door in de Unie gevestigde ondernemers worden verricht aan particulieren. De invoerregeling heeft ten slotte betrekking op afstandsverkopen van goederen aan particulieren die worden ingevoerd vanuit een derde land of een derde gebied.

[7] Wederom hebben de laatstgenoemde leveringen betrekking op leveringen die door een ondernemer worden gefaciliteerd overeenkomstig artikel 3c, tweede lid, Wet OB 1968, waarbij het vervoer van de geleverde goederen in dezelfde lidstaat begint en eindigt.

deze leveringen verrichten, kunnen dan – indien gewenst – ervoor kiezen om in het vervolg gebruik te maken van de Unieregeling en de verschuldigde btw centraal en vereenvoudigd in één lidstaat aan te geven en af te dragen.

3.2. Uitbreiding van de éénloketregelingen met de overbrengingsregeling

Het komt geregeld voor dat ondernemers goederen vanuit Nederland naar een andere lidstaat overbrengen, zonder dat sprake is van een levering aan een andere ondernemer of een consument. Dergelijke overbrengingen vinden doorgaans plaats met het oog op het gebruik van deze goederen in de desbetreffende lidstaat, bijvoorbeeld in de vorm van investeringsgoederen, zoals machines, dan wel als voorraad.
In de huidige systematiek worden deze goederenstromen aangemerkt als intracommunautaire leveringen, belast tegen het nultarief, en als belaste intracommunautaire verwervingen. Voor deze verwervingen wordt – afhankelijk van het gebruik van de goederen – al dan niet recht op aftrek van btw verleend. Deze systematiek stelt belastingautoriteiten in staat om goederenstromen fiscaal te volgen in de lidstaat van bestemming. Zonder een dergelijke systematiek zouden deze goederenbewegingen buiten het bereik van toezicht blijven. Dit is onwenselijk, aangezien dergelijke goederen ook kunnen zijn bestemd voor eindgebruik.
Hoewel deze aanpak geschikt is voor het volgen van de goederenstromen, zijn hier ook administratieve lasten aan verbonden. Ondernemers dienen in principe te voldoen aan diverse administratieve verplichtingen die van toepassing zijn op intracommunautaire transacties, waaronder registratie voor btw-doeleinden in de lidstaat van bestemming, het indienen van een aangifte en het opstellen van een opgaaf intracommunautaire prestaties (Opgaaf ICP).
Om de administratieve lasten voor ondernemers te verminderen, terwijl lidstaten tegelijkertijd in staat worden gesteld de goederenstromen effectief te blijven volgen, wordt een specifieke en optionele overbrengingsregeling ingevoerd. Deze regeling is vergelijkbaar met de bestaande éénloketregelingen en stelt ondernemers in staat om overbrengingen van eigen goederen centraal aan te geven in één lidstaat.
Binnen deze nieuwe regeling wordt de huidige systematiek van de intracommunautaire verwerving doorbroken. Bij overbrengingen die onder deze regeling vallen, is de intracommunautaire verwerving niet belast maar vrijgesteld. Hierdoor vervalt de noodzaak voor ondernemers om zich te registreren voor btw-doeleinden in de lidstaat van bestemming. Ondernemers kunnen hun overbrenging van eigen goederen naar andere lidstaten dan eenvoudig via deze regeling aangeven.
Als een ondernemer na een overbrenging besluit een goed voor andere doeleinden te gebruiken, bijvoorbeeld voor privégebruik of voor vrijgestelde activiteiten, wordt ook voorkomen dat de ondernemer zich in de desbetreffende lidstaat alsnog voor btw-doeleinden moet registreren. Om deze situatie te ondervangen, wordt de Unieregeling uitgebreid, zodat de ondernemer in dergelijke gevallen de verschuldigde btw kan aangeven en afdragen via deze regeling, zonder aanvullende administratieve lasten in de lidstaat van bestemming.

3.3. Verplichtstelling en uitbreiding van de grensoverschrijdende verleggingsregeling

In de hoofdregel zijn ondernemers die goederen leveren of diensten verrichten aan andere ondernemers de btw ter zake van deze transacties verschuldigd. In bepaalde gevallen is deze systematiek echter onwenselijk, omdat zij bijvoorbeeld kan leiden tot extra administratieve lasten. Dit geldt met name wanneer de plaats van heffing in een andere lidstaat is gelegen, aangezien de presterende ondernemer zich dan in die andere lidstaat moet registreren en daar btw-aangifte moet doen.
Om het aantal btw-registraties – en daarmee de administratieve lasten – te verminderen, past Nederland daarom al geruime tijd een verleggingsregeling toe.[8] Hierbij wordt voor bepaalde prestaties die in Nederland belast zijn, de belastingheffing verlegd van de in de andere lidstaat gevestigde ondernemer (leverancier) naar de in Nederland gevestigde ondernemer (afnemer).
In aanvulling op de Nederlandse verleggingsregeling wordt een vergelijkbare systematiek op Europees niveau verplicht gesteld: voor bepaalde prestaties die in een lidstaat belast zijn, wordt de verschuldigde btw in die lidstaat verlegd naar de afnemer als de leverancier niet voor btw-doeleinden is geïdentificeerd in die lidstaat en de afnemer reeds in die lidstaat voor btw-doeleinden is geïdentificeerd. Dit betekent dat ondernemers die leveringen en diensten verrichten aan ondernemers buiten hun eigen lidstaat zich in nog meer gevallen niet hoeven te identificeren in een andere lidstaat en aldaar geen aangifte hoeven te doen. De afnemende ondernemer, die reeds in de andere lidstaat is geregistreerd, zal de verschuldigde btw dan aangeven en afdragen.

4. Budgettaire aspecten

Dit voorstel heeft geen budgettair effect.

[8] Artikel 194 BTW-richtlijn 2006 biedt lidstaten beleidsruimte bij de invoering van een verleggingsregeling.

5. Gevolgen

5.1. Effecten voor bedrijven en burgers

Het verwachte effect van de uitbreiding van de Unieregeling op de administratieve lasten is positief. De lastenverlichting die met dit wetsvoorstel gepaard gaat betreft € 81 miljoen. De uitbreiding van de Unieregeling houdt in dat de ondernemer – indien gewenst – zich in nog minder gevallen voor btw-doeleinden hoeft te registreren in andere lidstaten. Dit neemt echter niet weg dat er situaties kunnen zijn waarin een ondernemer ervoor kiest om niet te opteren voor de toepassing van de Unieregeling, bijvoorbeeld wanneer de ondernemer in meerdere andere lidstaten zijn recht op aftrek wil uitoefenen, omdat hij daar goederen of diensten heeft verworven belast met btw. In dergelijke gevallen zal de ondernemer de afweging moeten maken welke optie voor hem het meest voordelig is. De verwachting is dat vooral ondernemers die actief zijn in branches zoals energievoorziening (bijvoorbeeld via benzinekaarten en elektrisch opladen) en de bouwsector, baat zullen hebben bij de voorgestelde uitbreiding.
Het effect van de uitbreiding van de éénloketregelingen met de overbrengingsregeling zal eveneens positief zijn voor de ondernemer. Ook in dit geval geldt dat de ondernemer – desgewenst – gebruik kan maken van de regeling indien dat voor hem gunstig is. De ondernemer die opteert voor toepassing van de regeling, zal voor de meeste overbrengingen niet meer verplicht zijn zich in andere lidstaten te registreren. In plaats daarvan kan de ondernemer eenvoudig via een centraal punt, de lidstaat van identificatie, zijn overbrengingen aangeven. Indien de ondernemer vervolgens de goederen die hij eerder heeft overgebracht, gaat leveren aan een consument, moeten deze leveringen worden aangegeven via de Unieregeling.
De verplichtstelling en uitbreiding van de grensoverschrijdende verleggingsregeling zal ten slotte eveneens een positief effect hebben voor ondernemers. Momenteel hebben lidstaten enigszins de vrijheid om naar eigen inzicht een verleggingsregeling in te voeren op basis van de BTW-richtlijn 2006.[9] Per 1 juli 2028 zal op basis van de Richtlijn btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie deze regeling in alle lidstaten van toepassing zijn. Dit betekent dat ondernemers die grensoverschrijdend actief (willen) zijn in andere lidstaten, minder aanleiding hebben zich aldaar te registeren, aangezien de verschuldigde btw in meer gevallen wordt verlegd naar de afnemer. Daartegenover staat dat ondernemers met ingang van deze datum verplicht zijn een opgaaf intracommunautaire prestaties (Opgaaf ICP) in te dienen voor de desbetreffende verlegde leveringen en diensten. Deze verplichting stelt de belastingautoriteiten in staat om kruiscontroles uit te voeren en naleving van de regelgeving te waarborgen.

5.2. Doeltreffendheid en doelmatigheid

De Richtlijn btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie heeft als doel de administratieve lasten voor ondernemers te verminderen die voortvloeien uit btw-registraties in andere lidstaten. Naar verwachting zijn de voorgestelde maatregelen in dit voorstel doeltreffend in het bereiken van de doelstelling. De uitbreiding van de verleggingsregeling, de uitbreiding van de éénloketregelingen met een groter aantal leveringen aan consumenten en de introductie van een nieuwe regeling voor de overbrenging van eigen goederen zorgen ervoor dat ondernemers in meer situaties op een centrale wijze de btw kunnen aangeven en afdragen in andere lidstaten. Dit houdt ook in dat ondernemers in beginsel minder obstakels zullen ondervinden bij het handelen in andere lidstaten, waardoor de concurrentiepositie tussen binnenlandse ondernemers en ondernemers uit andere lidstaten gelijkwaardiger wordt.
De maatregelen zijn naar verwachting eveneens doelmatig.

5.3. Doenvermogen

De uitbreiding van de éénloketregelingen zullen naar verwachting een positief effect kunnen hebben op de doenlijkheid voor in Nederland gevestigde ondernemers. De éénloketregelingen blijven optioneel en voor zover de toepassing van deze regeling gunstig is voor de ondernemer, kan de ondernemer kiezen hier gebruik van te maken. Toepassing van de regelingen zorgt ervoor dat de ondernemer minder wordt geconfronteerd met nalevingslasten en verplichtingen in de verschillende lidstaten waar hij economisch actief is.
De ondernemer die gebruikmaakt van de éénloketregelingen is namelijk niet langer verplicht zich in de desbetreffende lidstaten te registreren voor de btw voor de goederenleveringen en dienstverrichtingen die onder de regelingen vallen. Evenmin is de ondernemer verplicht om in die lidstaten btw-aangiften in te dienen en btw af te dragen. In plaats daarvan is de ondernemer enkel verplicht om de (eventuele) verschuldigde btw voor zijn leveringen en diensten in die lidstaten, aan te geven in de Nederlandse btw-melding en af te dragen.

[9] Artikel 194 BTW-richtlijn 2006.

Een vergelijkbaar effect wordt verwacht met betrekking tot de uitbreiding van de verleggingsregeling. Een ondernemer zal zich in minder gevallen dan op dit moment noodzakelijk is voor btw-doeleinden in andere lidstaten te hoeven registreren. Dit heeft als gevolg dat ook minder snel aanleiding bestaat om aldaar aangifte te hoeven doen.

6. Uitvoeringskosten Belastingdienst

Dit wetsvoorstel is door de Belastingdienst beoordeeld met een uitvoeringstoets. De gevolgen voor de uitvoering zijn beschreven in de uitvoeringstoets die als bijlage is bijgevoegd.
De Belastingdienst acht de maatregelen uitvoerbaar per de voorgestelde data van inwerkingtreding.
De incidentele uitvoeringskosten zijn € 1.480.000 en de structurele uitvoeringskosten zijn € 340.000.
De uitvoeringskosten worden gedekt op begroting IX.
De wijzigingen worden door de Belastingdienst opgesplitst in twee delen:
– Deel 1: wijzigingen in de éénloketregeling per 1 januari 2027;
– Deel 2: wijzigingen in de éénloketregeling, de implementatie van de overbrengingsregeling per 1 juli 2028 en het uitfaseren van de regeling voorraad op afroep per 1 juli 2029.

De implementatie van deel 1 zal worden meegenomen in het noodspoor van btw e-commerce. De implementatie van deel 2 zal worden meegenomen in het nieuwe OB-pakket/GenTax, waarin uiteindelijk ook de wijzigingen die volgen uit deel 1 terecht zullen komen.
De implementatie van deel 2 is geheel afhankelijk van de planning van het nieuwe OB-pakket. Mocht het nieuwe OB-pakket een risico voor een tijdige implementatie met zich meebrengen, dan zal gebruik worden gemaakt van een terugvalmogelijkheid. Om dit op tijd bij te kunnen sturen, wordt in het eerste kwartaal van 2027 de uitvoeringstoets herijkt.

7. Evaluatie en monitoring

Het kabinet is niet voornemens deze wijzigingen die volgen uit de Richtlijn btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie zelfstandig te evalueren op doeltreffendheid en doelmatigheid.

8. Advies en consultatie

Gedurende de onderhandelingen over de totstandkoming van de Richtlijn btw in het digitale tijdperk heeft meerdere keren overleg plaatsgevonden met vertegenwoordigers van het bedrijfsleven, zoals VNO-NCW en MKB-Nederland. De Richtlijn btw in het digitale tijdperk biedt ter zake van het onderdeel ‘enkele btw-registratie’ geen tot beperkte beleidsruimte.[10] Gezien deze beperkte beleidsruimte en het feit dat het voorstel grotendeels technische aanpassingen betreft, is besloten dat een internetconsultatie voor dit voorstel geen toegevoegde waarde biedt.

9. Overgangsrecht en inwerkingtreding

De uitbreidingen van de éénloketregelingen en verleggingsregeling treden in werking met ingang van 1 juli 2028. Het voorstel voorziet – conform de Richtlijn *btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie* – eveneens in afwijkende inwerkingtredingsdatums.
Voor een deel van de uitbreiding van de Unieregeling voorziet de richtlijn, en daarmee dit wetsvoorstel, in een versnelde inwerkingtreding per 1 januari 2027. Vanaf die datum krijgen ondernemers de mogelijkheid om grensoverschrijdende leveringen van gas, elektriciteit, verwarming en koeling fictief aan te merken als intracommunautaire afstandsverkopen. Hierdoor kunnen deze leveringen al onder de werking van de Unieregeling vallen.
Met betrekking tot de inwerkingtreding van de nieuwe overbrengingsregeling wordt in de richtlijn, en daarmee ook in dit wetsvoorstel, tevens voorzien in overgangsrecht. Deze regeling maakt onder meer de huidige regeling inzake voorraad op afroep overbodig. Echter, om te voorkomen dat ondernemers die zich reeds in een lopende voorraad op afroepprocedure bevinden te maken krijgen met een regimeovergang, blijft de bestaande regeling van kracht tot uiterlijk 1 juli 2029, oftewel één jaar na de introductie van de nieuwe overbrengingsregeling.

II. Artikelsgewijze toelichting

Artikel I, onderdeel A (artikel 3b van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Artikel 3b Wet OB 1968 bevat de zogenoemde regeling inzake voorraad op afroep. Op grond van deze regeling wordt een overbrenging van een goed dat deel uitmaakt van het bedrijfsvermogen van een

[10] Voor een overzicht van de beleidsruimte wordt verwezen naar de transponeringstabel, in het bijzonder het onderdeel dat betrekking heeft op artikel 194 BTW-richtlijn 2006.

ondernemer niet gekwalificeerd als een levering van een goed onder bezwarende titel. Artikel 3b, tweede lid, Wet OB 1968 bepaalt dat de regeling inzake voorraad op afroep van toepassing is indien aan vier cumulatieve voorwaarden zoals genoemd in de onderdelen a tot en met d is voldaan. Eén van de voorwaarden, genoemd in onderdeel a, is dat de goederen moeten worden vervoerd of verzonden naar een andere lidstaat, om deze goederen vervolgens in een later stadium en na aankomst in de lidstaat van bestemming te leveren aan een andere ondernemer.
Een aanpassing van artikel 3b, tweede lid, onderdeel a, Wet OB 1968 is nodig om deze bepaling af te stemmen op de nieuwe bepalingen van de BTW-richtlijn 2006. De wijziging in het tweede lid, onderdeel a, regelt dat deze regeling enkel van toepassing is op overbrengingen van goederen die voorafgaand aan of uiterlijk op 30 juni 2028 hebben plaatsgevonden. Ingeval de goederen op of na 1 juli 2028 worden verzonden of vervoerd naar een andere lidstaat door de ondernemer of voor zijn rekening door een derde partij, geldt de regeling inzake voorraad op afroep niet meer.

Voorbeeld 1
Ondernemer X is gevestigd in Nederland en ondernemer Y is gevestigd in België. Ondernemer X en ondernemer Y zijn overeengekomen dat ondernemer X in februari 2029 goederen zal leveren aan ondernemer Y in België. In voorbereiding op deze goederenlevering verzendt ondernemer X in april 2028 de goederen naar een magazijn in België. Veronderstellend dat aan de overige voorwaarden van artikel 3b Wet OB 1968 is voldaan, is de regeling inzake voorraad op afroep van toepassing, omdat de verzending of het vervoer voor 1 juli 2028 plaatsvindt. De omstandigheid dat de levering aan ondernemer Y plaatsvindt na 30 juni 2028, doet daar niet aan af.

Artikel I, onderdeel B (artikel 3c van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Artikel 3c, tweede lid, Wet OB 1968 regelt dat een ondernemer die via een elektronische interface de levering van goederen binnen de Unie door een niet in de Unie gevestigde ondernemer faciliteert, wordt geacht die goederen zelf te hebben ontvangen van de leverancier en die te hebben geleverd aan de particuliere afnemer. De voorgestelde wijziging in dit lid bewerkstelligt dat de wetsfictie wordt uitgebreid en in het vervolg ook van toepassing is op leveringen van goederen binnen de Unie die door een elektronische interface worden gefaciliteerd aan ondernemers of aan rechtspersonen, andere dan ondernemers, van wie de intracommunautaire verwerving van goederen niet aan belastingen is onderworpen op grond van artikel 1a, tweede lid, Wet OB 1968.

Voorbeeld 2
Ondernemer X is gevestigd in Argentinië en verkoopt via de in Portugal gevestigde webwinkel Y lederwaren aan afnemers in de Unie. De lederwaren van ondernemer X zijn reeds ingevoerd in Spanje en zijn daar opgeslagen. Ondernemer X verkoopt via webwinkel Y de lederwaren aan in Nederland gevestigde ondernemer Z. Ondernemer Z past in Nederland de kleineondernemersregeling toe en blijft onder de drempel van € 10.000 voor vrijgestelde verwerving als bedoeld in artikel 1a, tweede, onderdeel a, Wet OB 1968. Als gevolg van de voorgestelde wetsfictie in artikel 3c, tweede lid, Wet OB 1968 levert ondernemer X in Spanje de lederwaren aan webwinkel Y, met toepassing van een vrijstelling met recht op aftrek (conform artikel 136bis BTW-richtlijn 2006). Webwinkel Y verricht bij wetsfictie vervolgens een belaste levering in Nederland (intracommunautaire afstandsverkoop), omdat ondernemer Z geen belaste intracommunautaire verwerving verricht in Nederland.

Artikel I, onderdeel C (artikel 6k van de Wet op de omzetbelasting 1968)

In artikel 6k Wet OB 1968 is de tegemoetkoming voor in de regel kleinere ondernemers opgenomen die intracommunautaire afstandsverkopen of digitale diensten aan particuliere afnemers verrichten. Deze ondernemers maken gebruik van een afwijkende plaats van prestatie, ingeval zij voldoen aan de in het eerste lid gestelde vereisten. Er wordt een drietal wijzigingen van artikel 6k Wet OB 1968 voorgesteld.
Het eerste lid, onderdeel b, stelt onder meer als voorwaarde dat de goederen worden verzonden of vervoerd naar een andere lidstaat dan de lidstaat waarin de ondernemer is gevestigd. De voorgestelde wijziging verduidelijkt genoemd onderdeel b door expliciet te bepalen dat goederenleveringen moeten plaatsvinden vanuit de lidstaat waarin de ondernemer is gevestigd. Met deze aanpassing wordt uitgesloten dat intracommunautaire afstandsverkopen van goederen vanuit een voorraad in een andere lidstaat dan de lidstaat van vestiging zouden kunnen worden meegewogen bij de berekening van de drempel van € 10.000, bedoeld in artikel 6k, eerste lid, onderdeel c, Wet OB 1968.
Artikel 6k, derde lid, Wet OB 1968 regelt dat de leverancier of dienstverrichter kan opteren voor de gebruikelijke regels inzake de plaats van prestatie conform de artikelen 5a, eerste lid, onderdeel a, en 6h Wet OB 1968. De voorgestelde wijziging bewerkstelligt dat deze ondernemer in het vervolg wordt geacht van de keuze gebruik te maken, ingeval hij de Unieregeling toepast. Dat betekent dat de ondernemer de tegemoetkoming van artikel 6k, eerste lid, Wet OB 1968 niet kan toepassen, indien hij reeds gebruikmaakt van de Unieregeling

Voorbeeld 3
Ondernemer X is gevestigd in Nederland en heeft geopteerd voor toepassing van de Unieregeling. Ondernemer X verricht gedurende het lopende kalenderjaar niet meer dan € 10.000 aan afstandsverkopen en digitale diensten en deze drempel is evenmin overschreden in het voorafgaande kalenderjaar. In beginsel komt ondernemer X in aanmerking voor de in artikel 6k Wet OB 1968 opgenomen tegemoetkoming voor kleinere ondernemers en zouden zijn afstandsverkopen belast kunnen zijn in de lidstaat van vertrek. Echter, omdat ondernemer X al geopteerd heeft voor de toepassing van de Unieregeling kan hij deze tegemoetkoming voor kleinere ondernemers niet toepassen. Ondernemer X is btw verschuldigd in de lidstaat van aankomst en moet zijn btw aangeven en afdragen via het éénloketsysteem.

In artikel 6k, vierde lid, Wet OB 1968 is bepaald dat de ondernemer kan kiezen voor toepassing van de gebruikelijke regels inzake de plaats van prestatie, mits hiervan vooraf melding wordt gemaakt bij de inspecteur. Het voorgestelde vierde lid laat deze meldingsplicht in zijn geheel vervallen. Artikel 59 quater, vierde lid, BTW-richtlijn 2006 laat de bevoegdheid bij lidstaten om passende maatregelen te nemen die erop toezien dat een ondernemer aan de voorwaarden voor toepassing van deze regeling voldoet; Richtlijn btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie wijzigt genoemd vierde lid niet, waardoor de voorgestelde wijziging niet ziet op de implementatie hiervan. De keuze van de ondernemer dient voortaan te blijken uit zijn administratie. De reden voor het laten vervallen van de huidige melding is gelegen in het feit dat in de praktijk is gebleken dat de melding een onnodige administratieve formaliteit is voor zowel de Belastingdienst als de ondernemer. De feitelijke handelingen van de ondernemer na het doen van de (formele) melding zijn vooral leidend, zoals de juiste facturering en voldoening van de verschuldigde btw in de lidstaat waarin de handeling belast is op grond van artikel 5a, eerste lid, onderdeel a, Wet OB 1968 dan wel artikel 6h Wet OB 1968. Het is derhalve vanuit controle- en handhavingsperspectief voortaan voldoende dat de keuze van de ondernemer blijkt uit zijn administratie en dat hij een bestendige gedragslijn hanteert vanaf de eerste handeling waarop hij artikel 5a, eerste lid, onderdeel a, Wet OB 1968 dan wel artikel 6h Wet OB 1968 1968 toepast. Dit moet uit de administratie van de ondernemer blijken, onder andere doordat hij onder andere in zijn correspondentie met zijn afnemers en op zijn facturen duidelijk vermeldt dat de btw verschuldigd is in de lidstaat van aankomst van het vervoer van de goederen, respectievelijk de lidstaat waarin de afnemer gevestigd is of zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft. De keuze van de ondernemer geldt voor ten minste twee kalenderjaren.
In het voorgestelde artikel 6k, vijfde lid, Wet OB 1968 wordt aanvullend geregeld dat een leverancier of dienstverrichter die reeds gebruikmaakt van de Unieregeling, geacht wordt de keuze, bedoeld in het derde lid van dat artikel, te hebben gemaakt. Deze keuze geldt voor ten minste twee kalenderjaren en in ieder geval gedurende de periode waarin die ondernemer de Unieregeling toepast.

Artikel I onderdeel D (artikel 28ra van de Wet op de omzetbelasting 1968)

In artikel 28ra Wet OB 1968 staat dat een niet in de Unie gevestigde ondernemer die diensten verricht aan andere dan ondernemers die in de Unie hun woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats hebben, gebruik kan maken van de niet-Unieregeling. De voorgestelde wijziging breidt deze werkingssfeer uit en bewerkstelligt dat in het vervolg deze ondernemer de niet-Unieregeling ook kan toepassen ingeval hij diensten verricht aan een andere dan ondernemer die niet in de Unie is gevestigd of zijn vaste verblijfplaats heeft. Dat betekent dat de niet-Unieregeling van toepassing kan zijn op dienstverrichtingen aan andere dan ondernemers, ongeacht of zij in of buiten de Unie wonen of verblijven.

Voorbeeld 4
Ondernemer X is makelaar en gevestigd in Argentinië. Ondernemer X verricht diensten die betrekking hebben op een onroerende zaak in Nederland aan een particulier die in Zwitserland woonachtig is. De dienstverrichting is op grond van artikel 6b Wet OB 1968 belast in Nederland. Ondernemer X kan momenteel niet de niet-Unieregeling toepassen voor het aangeven en afdragen van de verschuldigde btw in Nederland ter zake van deze dienst, omdat zijn particuliere afnemer niet in de Unie woonachtig is. Ondernemer X moet zich daarom in Nederland laten identificeren voor btw-doeleinden en aangifte doen. De voorgestelde wijziging van artikel 28ra Wet OB 1968 zorgt ervoor dat ondernemer X in het vervolg de niet-Unieregeling kan toepassen voor dienstverrichtingen aan particulieren, ongeacht hun woonplaats. Ondernemer X hoeft zich dan voor het aangeven en afdragen van de in Nederland verschuldigde btw niet in Nederland te laten identificeren voor btw-doeleinden en aangiften doen. Ondernemer X kan de btw via de niet-Unieregeling aangeven en afdragen.

Artikel I, onderdeel E (artikel 28rc van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Artikel 28rc, eerste lid, onderdeel c, Wet OB 1968 schrijft voor dat de niet in de Unie gevestigde ondernemer in zijn mededelingen voor toepassing van de niet-Unieregeling onder meer zijn elektronische adres, met inbegrip van websites, dient te vermelden. De voorgestelde wijziging verduidelijkt dat

deze ondernemer de informatie met betrekking tot websites enkel hoeft te verstrekken, voor zover de ondernemer beschikt over deze informatie.

Artikel I, onderdeel F (artikel 28rj van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Artikel 28rj Wet OB 1968 voorziet momenteel erin dat de ondernemer die de niet-Unieregeling toepast geen recht op aftrek kan effectueren door middel van de btw-melding. Deze ondernemer kan conform de Dertiende Richtlijn[11] verzoeken om teruggaaf van de aan hem in rekening gebrachte btw. De voorgestelde wijzigingen in genoemd artikel 28rj zijn hoofdzakelijk technisch van aard, zoals verduidelijkingen en een opsplitsing in twee leden. Eén materiële wijziging wordt in het voorgestelde eerste lid bewerkstelligd. In dat lid komt de verwijzing naar artikel 2, derde lid, Dertiende Richtlijn te vervallen. Als gevolg van het vervallen van genoemd derde lid kan de andere lidstaat, voor het effectueren van een teruggaaf op grond van de Dertiende Richtlijn voor diensten die onder de niet-Unieregeling vallen, verplichten dat een ondernemer een fiscaal vertegenwoordiger aanwijst. Daarnaast wordt 'in afwijking van' vervangen door 'niettegenstaande' zoals ook is opgenomen in het nieuwe artikel 368 BTW-richtlijn 2006. Hiermee wordt beter aangesloten bij de tekst van die richtlijn.

Artikel I, onderdeel G (artikel 28sh van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Artikel 28sh Wet OB 1968 voorziet momenteel erin dat de ondernemer die de Unieregeling toepast, geen recht op aftrek kan effectueren door middel van de btw-melding. De niet in de lidstaat van verbruik gevestigde ondernemer kan wel verzoeken om teruggaaf van de aan hem in rekening gebracht btw conform Richtlijn 2008/9/EG van de Raad van 12 februari 2008 tot vaststelling van nadere voorschriften voor de in Richtlijn 2006/112/EG vastgestelde teruggaaf van belasting over de toegevoegde waarde aan belastingplichtigen die niet in de lidstaat van teruggaaf maar in een andere lidstaat gevestigd zijn (in de praktijk nog vaak aangeduid als de 'Achtste Richtlijn'). De voorgestelde wijziging bewerkstelligt allereerst dat het artikel in twee leden wordt opgesplitst. Verder bewerkstelligt de voorgestelde wijziging in het eerste lid dat een niet in de Unie gevestigde ondernemer ook om teruggaaf kan verzoeken van de aan hem in rekening gebrachte btw op grond van de Dertiende Richtlijn. Tot slot wordt 'in afwijking van' vervangen door 'niettegenstaande' zoals ook is opgenomen in het nieuwe artikel 368 BTW-richtlijn 2006. Hiermee wordt beter aangesloten bij de tekst van die richtlijn.

Artikel I, onderdeel H (artikel 28tb van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Onder vernummering van het huidige artikel 28tb, vierde lid, Wet OB 1968 tot vijfde lid wordt in het voorgestelde vierde lid van dat artikel verduidelijkt dat de invoerregeling niet van toepassing is, voor zover de ondernemer die afstandsverkopen vanuit derdelandsgebieden of derde-landen ingevoerde goederen verricht reeds de kleineondernemersregeling toepast. Deze wijziging is enkel technisch van aard en beoogt geen materiële wijziging van de thans geldende regels. Bij de totstandkoming van de Wet implementatie Richtlijn kleineondernemersregeling is reeds toegelicht dat samenloop tussen de kleineondernemersregeling en de invoerregeling niet mogelijk is.[12]

Artikel I, onderdeel I (artikel 28te van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Artikel 28te, eerste lid, onderdeel c, en derde lid, onderdeel c, Wet OB 1968 regelt dat de ondernemer en de tussenpersoon voor de toepassing van de invoerregeling in de mededeling onder meer het elektronisch adres, met inbegrip van websites, dienen te vermelden. De voorgestelde wijziging in het eerste lid, onderdeel c, en het derde lid, onderdeel c, verduidelijken dat de informatie met betrekking tot websites enkel hoeft te worden verstrekt, voor zover die informatie beschikbaar is.

Artikel I, onderdeel J (artikel 28tl van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Artikel 28tl, eerste lid, Wet OB 1968 voorziet momenteel erin dat de ondernemer die de invoerregeling toepast geen recht op aftrek kan effectueren door middel van de btw-melding. Deze ondernemer kan conform de Dertiende Richtlijn en Richtlijn 2008/9/EG wel verzoeken om teruggaaf van de aan hem in rekening gebrachte btw. De voorgestelde wijziging betreft het vervallen van de verwijzing naar artikel 2, derde lid, Dertiende richtlijn. Als gevolg van het vervallen van genoemd derde lid kan de andere lidstaat vereisen dat voor het effectueren van een teruggaaf op grond van de Dertiende Richtlijn voor

[11] Dertiende Richtlijn 86/560/EEG van de Raad van 17 november 1986 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting – Regeling voor de teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan niet op het grondgebied van de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen (PbEG 1986, L 326).

[12] Kamerstukken II 2022/23, 36 312, nr. 3, p. 15.

goederenleveringen die onder de invoerregeling vallen, de ondernemer een fiscaal vertegenwoordiger aanwijst.
Tot slot wordt 'in afwijking van' vervangen door 'niettegenstaande' zoals ook is opgenomen in het nieuwe artikel 368 BTW-richtlijn 2006. Hiermee wordt beter aangesloten bij de tekst van die richtlijn.

Artikel I, onderdeel K (artikel 32n van de Wet op de omzetbelasting 1968)

De in dit onderdeel voorgestelde wijziging betreft enkel een wetstechnische aanpassing die niet ziet op de implementatie van het onderdeel 'enkele btw-registratie' van de Richtlijn *btw in het digitale tijdperk*. In artikel 32n Wet OB 1968 zijn bepalingen opgenomen waarin de inspecteur bij een verzoek om teruggaaf van btw om aanvullende gegevens kan verzoeken. In artikel 32, vierde lid, Wet OB 1968 wordt verwezen naar de genoemde gegevens uit het eerste tot en met vierde lid van dat artikel. Genoemd vierde lid dient vanzelfsprekend niet te verwijzen naar gegevens uit dat lid zelf. Daarom wordt van de gelegenheid gebruikgemaakt deze abusievelijk onjuiste verwijzing te herstellen en in genoemd vierde lid te verwijzen naar het eerste tot en met derde lid.

Artikel II (overgangsrecht)

In artikel II is vooruitlopend op de inwerkingtreding van artikel III overgangsrecht opgenomen. Ingevolge artikel II zijn vanaf 1 januari 2027 tot en met 30 juni 2028 bepaalde leveringen van gas, van elektriciteit of van warmte of koude via warmte- of koudenetten voor de toepassing van de Unieregeling gelijkgesteld met intracommunautaire afstandsverkopen van goederen als bedoeld in artikel 2a, eerste lid, onderdeel w, Wet OB 1968. Het betreft enkel leveringen van gas, elektriciteit of warmte of koude als bedoeld in artikel 5b, derde lid, Wet OB 1968. Deze leveringen worden voor de toepassing van de Unieregeling, bedoeld in artikel 28sa Wet OB 1968, gekwalificeerd als intracommunautaire afstandsverkopen van goederen. Door deze kwalificatie kan de ondernemer van de desbetreffende prestaties in aanmerking komen voor de toepassing van de Unieregeling in het éénloketsysteem. Het gevolg hiervan is dat de ondernemer zich ter zake van deze leveringen niet voor btw-heffing hoeft te registreren in de lidstaat waar de levering is belast en ook in die lidstaat de verschuldigde btw niet door middel van een btw-aangifte hoeft aan te geven en te betalen. Deze ondernemer kan de verschuldigde btw aangeven en voldoen in één lidstaat via de Unieregeling.

Voorbeeld 5
Ondernemer X is gevestigd in Nederland en heeft geopteerd voor toepassing van de Unieregeling. Ondernemer X levert elektriciteit aan particulier Y in Duitsland. De plaats van levering is ingevolge artikel 5b, derde lid, Wet OB 1968 gelegen in Duitsland. Als gevolg van het voorgestelde artikel II wordt deze levering voor de toepassing van de Unieregeling als een intracommunautaire afstandsverkoop van goederen beschouwd. Ondernemer X dient voor al de in aanmerking komende leveringen en diensten de Unieregeling toe te passen op grond van artikel 28sa, tweede lid, Wet OB 1968. Ondernemer X moet aldus de verschuldigde btw ter zake van de levering van elektriciteit die belast is in Duitsland aangeven en afdragen in zijn btw-melding in Nederland.

Artikel III, onderdeel A (artikel 12 van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Artikel 12 Wet OB 1968 heeft betrekking op degene van wie de belasting wordt geheven. In dit artikel wordt met het voorgestelde artikel 12, vierde lid, Wet OB 1968 een aanvullende verleggingsregeling ingevoerd, naast de reeds bestaande verleggingsregelingen. Deze nieuwe regeling waarborgt dat een ondernemer die niet in Nederland is gevestigd en geïdentificeerd, zich in nog meer gevallen hier niet hoeft te registeren voor btw-doeleinden. Deze bepaling is gebaseerd op artikel 194, eerste lid, onderdeel a, BTW-richtlijn 2006.
Ingevolge het voorgestelde artikel 12, vierde lid, Wet OB 1968 is deze aanvullende verleggingsregeling van toepassing ingeval aan vier cumulatieve voorwaarden is voldaan. Allereerst moet de presterende ondernemer een levering verrichten die niet kwalificeert als een intracommunautaire levering die belast is tegen het nultarief of een dienst verrichten die niet kwalificeert als een dienst als bedoeld in artikel 12, tweede lid, Wet OB 1968. Ten tweede mag de presterende ondernemer niet in Nederland wonen, gevestigd zijn of een vaste inrichting hebben van waaruit de prestatie wordt verricht. Ten derde mag aan deze ondernemer geen btw-identificatienummer in Nederland zijn toegekend. Tot slot moet de afnemende ondernemer in Nederland zijn geïdentificeerd voor btw-doeleinden.

Voorbeeld 6
Ondernemer X is gevestigd in Duitsland en uitsluitend aldaar voor btw-doeleinden geïdentificeerd. Ondernemer Y is gevestigd en geïdentificeerd in Frankrijk, maar is tevens voor btw-doeleinden geïdentificeerd in Nederland. Ondernemer X levert een goed aan ondernemer Y in Nederland. Op grond van artikel 5, eerste lid, onderdeel b, Wet OB 1968 kwalificeert de levering van ondernemer X aan ondernemer Y als een met btw belaste binnenlandse levering in Nederland. Onder de huidige regelgeving dient ondernemer X zich in Nederland voor btw-doeleinden te registreren en de over deze

levering verschuldigde btw af te dragen. Als gevolg van de invoering van het voorgestelde artikel 12, vierde lid, Wet OB 1968 is ondernemer X in deze situatie niet langer verplicht zich in Nederland voor btw-doeleinden te registeren. Aangezien ondernemer Y reeds voor btw-doeleinden in Nederland is geïdentificeerd, wordt hij degene die de verschuldigde btw dient te voldoen.

Artikel III, onderdeel B (artikel 15 van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Op grond van artikel 15, eerste lid, onderdeel c, onder 2°, Wet OB 1968 komt de ingevolge artikel 12 van die wet verlegde belasting voor aftrek in aanmerking bij de ondernemer naar wie de verschuldigdheid van omzetbelasting is verlegd. De voorgestelde uitbreiding van artikel 12 Wet OB 1968 met een nieuw vierde lid noopt daarom tevens tot aanpassing van artikel 15, eerste lid, onderdeel c, onder 2°, Wet OB 1968. Als gevolg van deze wijziging kan de btw die op grond van het voorgestelde artikel 12, vierde lid, Wet OB 1968 is verlegd door de desbetreffende ondernemer in aftrek worden gebracht.

Artikel III, onderdeel C (artikel 25b van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Op grond van artikel 25b, derde lid, Wet OB 1968 zijn de ontheffingen van de diverse verplichtingen die gelden voor ondernemers die de kleineondernemersregeling toepassen niet van toepassing op ondernemers naar wie de verschuldigdheid voor het afdragen van omzetbelasting is verlegd op grond van artikel 12 van die wet.
De voorgestelde uitbreiding van artikel 12 Wet OB 1968 met een nieuw vierde lid vereist daarom dat artikel 25b, derde lid, Wet OB 1968 wordt gewijzigd. Als gevolg van deze wijziging gelden de desbetreffende ontheffingen evenmin indien de verschuldigdheid voor het afdragen van omzetbelasting is verlegd op grond van het voorgestelde artikel 12, vierde lid, Wet OB 1968.

Artikel III, onderdeel D (artikel 28g van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Op grond van artikel 28g Wet OB 1968 wordt voorkomen dat de verleggingsregeling van artikel 12, derde lid, Wet OB 1968 van toepassing is, indien een in een andere lidstaat gevestigde wederverkoper met toepassing van de margeregeling een goed levert in Nederland. De voorgestelde uitbreiding van artikel 12 Wet OB 1968 met een nieuw vierde lid vereist aanpassing van artikel 28g Wet OB 1968. Als gevolg van deze wijziging is de verleggingsregeling van het voorgestelde artikel 12, vierde lid, Wet OB 1968 evenmin van toepassing indien de wederverkoper een levering verricht met toepassing van de margeregeling, bedoeld in de artikelen 28b, 28c en 28d Wet OB 1968.

Artikel III, onderdeel E (hoofdstuk V, afdeling 7, van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Deze wijziging is louter technisch van aard. Voorgesteld wordt de reikwijdte van de regelingen in hoofdstuk V, afdeling 7, aan te passen. Dat noopt tot aanpassing van het opschrift van die afdeling.

Artikel III, onderdeel F (artikel 28rg van de Wet op de omzetbelasting 1968)

De voorgestelde wijziging van artikel 28rg Wet OB 1968 betreft het corrigeren van relevante informatie voor de niet-Unieregeling nadat een btw-melding is ingediend. Het voorgestelde tweede lid van dat artikel regelt op welk moment een correctie dient te geschieden in de situatie dat wijzigingen in een reeds ingediende btw-melding vereist zijn en het informatie betreft over een kalenderkwartaal waarvoor de indieningstermijn van de btw-melding, bedoeld in artikel 28rf, eerste lid, Wet OB 1968, nog niet is verlopen. In een dergelijk geval dient de ondernemer de te corrigeren gegevens in de btw-melding op te nemen die betrekking heeft op het desbetreffende kalenderkwartaal.

Voorbeeld 7
Ondernemer X is gevestigd in Argentinië en past de niet-Unieregeling toe. Nederland is de lidstaat van identificatie. Ondernemer X geeft op 10 april 2029 in zijn btw-melding voor het eerste kalenderkwartaal aan dat hij onder meer € 60.000 aan btw is verschuldigd in Duitsland. Op 15 april 2029 merkt ondernemer X echter op dat hij in Duitsland € 70.000 aan btw is verschuldigd. Ondernemer X moet voor 30 april 2029 de informatie voor het eerste kalenderkwartaal corrigeren door de btw-melding voor het desbetreffende kalenderkwartaal aan te passen.

De wijziging van het voorgestelde nieuwe derde lid is technisch van aard en beoogt geen materiële wijziging te bewerkstelligen ten opzichte van het huidige tweede lid. Het voorgestelde derde lid ziet op de situatie dat de indieningstermijn van de btw-melding, bedoeld in artikel 28f, eerste lid, Wet OB 1968, reeds is verlopen en beschrijft op welk moment de correctie dan dient te geschieden. In een dergelijk geval dient de ondernemer de te corrigeren gegevens in de eerstvolgende btw-melding op te nemen doch uiterlijk binnen drie jaren na de datum waarop de oorspronkelijke btw-melding moest zijn ingediend.

Voorbeeld 8
Ondernemer X is gevestigd in Argentinië en past de niet-Unieregeling toe. Nederland is de lidstaat van identificatie. Ondernemer X geeft op 10 april 2029 in zijn btw-melding voor het eerste kalenderkwartaal aan dat hij onder meer € 60.000 aan btw is verschuldigd in Duitsland. Op 23 juni 2030 merkt ondernemer X echter op dat hij in Duitsland over het eerste kalenderkwartaal van 2029 € 70.000 aan btw was verschuldigd. Ondernemer X moet deze informatie voor het eerste kalenderkwartaal van 2029 corrigeren en de resterende btw afdragen in de btw-melding van het tweede kalenderkwartaal van 2030.

Artikel III, onderdeel G (hoofdstuk V, afdeling 7, paragraaf 3, van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Deze wijziging is louter technisch van aard. Voorgesteld wordt de reikwijdte van de regelingen in hoofdstuk V, afdeling 7, paragraaf 3, aan te passen. Dat noopt tot aanpassing van het opschrift van die paragraaf.

Artikel III, onderdeel H (artikel 28s van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Artikel 28s, onderdeel b, Wet OB 1968 formuleert voor de toepassing van de Unieregeling de definitie van 'lidstaat van identificatie'. De voorgestelde uitbreiding van de reikwijdte van de Unieregeling als gevolg van de implementatie van de Richtlijn Btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie noopt tot uitbreiding van het definitiekader, in het bijzonder voor de situatie dat de ondernemer de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de Unie heeft gevestigd en aldaar geen vaste inrichting heeft als bedoeld in het huidige onderdeel b, onder 4°. Onder 'de lidstaat van identificatie' kan in een dergelijk geval – op grond van het voorgestelde onderdeel b, onder 5°, en aanvullend op hetgeen in de huidige tekst van onderdeel b, onder 4°, reeds is gesteld – het volgende worden verstaan:
– De lidstaat waar de levering plaatsvindt ingeval van een levering van een goed zonder verzending of vervoer; of
– De lidstaat waar de levering plaatsvindt ingeval van een levering van een goed, maar waarbij het vervoer van het goed begint en eindigt in dezelfde lidstaat; of
– De lidstaat waar de levering van goederen aan boord van een schip, vliegtuig of trein tijdens het in de Unie verrichte gedeelte van het passagiersvervoer, wordt geacht plaats te vinden als bedoeld in artikel 37, eerste lid, BTW-richtlijn 2006; of
– De lidstaat waar de levering van gas, elektriciteit, warmte of koude plaatsvindt als bedoeld in artikel 39 BTW-richtlijn 2006.

Het voorgestelde artikel 28s, onderdeel b, onder 6°, Wet OB 1968 betreft geen wijziging ten opzichte van het huidige onderdeel b, onder 4°, van dat artikel indien er meer dan één lidstaat is waar de verzending of het vervoer van de goederen aanvangt. Het ziet op de situatie dat de ondernemer de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de Unie heeft gevestigd en aldaar geen vaste inrichting heeft; dan vermeldt de ondernemer welke van deze lidstaten de lidstaat van identificatie is.
Voorts wordt met het voorgestelde artikel 28s, onderdeel b, onder 7°, Wet OB 1968 bereikt dat de lidstaat van identificatie voor de toepassing van de overbrengingsregeling en Unieregeling aan elkaar gelijk zijn. Ingeval de ondernemer al heeft geopteerd voor de toepassing van de overbrengingsregeling, geldt voor deze ondernemer voor de toepassing van de Unieregeling dezelfde lidstaat als lidstaat van identificatie.
Het voorgestelde artikel 28s, onderdeel c, onder 3°, Wet OB 1968 regelt dat als 'lidstaat van verbruik' wordt aangewezen de lidstaat waar de levering wordt verricht ingeval de levering wordt verricht aan een ondernemer of aan een rechtspersoon, andere dan ondernemer, van wie de intracommunautaire verwervingen van goederen krachtens artikel 1a, tweede lid, niet aan de belasting zijn onderworpen, of aan enige andere niet-ondernemer, en voor zover de levering plaatsvindt in of begint en eindigt in de desbetreffende lidstaat.
Tot slot wordt voorgesteld aan artikel 28s, onderdeel c, Wet OB 1968 een nieuw subonderdeel toe te voegen. Dit subonderdeel bewerkstelligt dat ook een lidstaat van verbruik wordt aangewezen ingeval een levering plaatsvindt overeenkomstig de artikelen 36, 37 of 39 BTW-richtlijn 2006. Deze artikelen van de BTW-richtlijn 2006 hebben betrekking op leveringen van goederen die door de leverancier worden gemonteerd of geïnstalleerd, leveringen van goederen aan boord van schepen, luchtvaarttuigen of treinen, en bepaalde leveringen van gas, elektriciteit, warmte en koude. In een dergelijk geval is de 'lidstaat van verbruik' de lidstaat waar de levering wordt geacht plaats te vinden.

Artikel III, onderdeel I (artikel 28sa van de Wet op de omzetbelasting 1968)

In artikel 28sa, eerste lid, Wet OB 1968 staat beschreven welke ondernemers van de Unieregeling kunnen gebruikmaken. De voorgestelde wijzigingen zorgen ervoor dat de reikwijdte van de Unieregeling wordt vergroot.
In het eerste lid, onderdeel b, staat momenteel dat een ondernemer van de Unieregeling gebruik kan

maken als hij de levering van goederen faciliteert overeenkomstig artikel 3c, tweede lid, Wet OB 1968 en indien het vervoer van de geleverde goederen in dezelfde lidstaat begint en eindigt. In aanvulling daarop wordt voorgesteld dat een dergelijke ondernemer tevens van de Unieregeling gebruik kan maken indien de levering van goederen geschiedt zonder verzending of vervoer.
In het voorgestelde artikel 28sa, eerste lid, onderdeel d, Wet OB 1968 wordt geregeld dat van de Unieregeling gebruikgemaakt kan worden door een ondernemer die leveringen van goederen verricht als bedoeld in de artikelen 36, 37 of 39 BTW-richtlijn 2006. Dit betreft leveringen van goederen die door de leverancier worden gemonteerd of geïnstalleerd, leveringen van goederen aan boord van schepen, luchtvaarttuigen of treinen, en bepaalde leveringen van gas, elektriciteit, warmte en koude.
In het voorgestelde artikel 28sa, eerste lid, onderdeel e, Wet OB 1968 wordt geregeld dat een ondernemer die binnenlandse leveringen in andere lidstaten verricht, gebruik kan maken van de Unieregeling. In het bijzonder betreft het hier leveringen waarbij er geen vervoer plaatsvindt of voor zover er wel vervoer plaatsvindt, het vervoer begint en eindigt in diezelfde lidstaat.
Het voorgestelde artikel 28sa, eerste lid, onderdeel f, Wet OB 1968 regelt dat een ondernemer gebruik kan maken van de Unieregeling indien na een overbrenging van eigen goederen met toepassing van de overbrengingsregeling, hij de goederen – in algemene zin – bestemt of gebruikt voor privégebruik, andere dan (belaste) bedrijfsdoeleinden, of herziening van reeds in aftrek gebrachte btw dient plaats te vinden als gevolg van wijziging van gebruik van dat goed als bedoeld in de artikelen 16, 18, 26 of titel X, hoofdstuk 5, BTW-richtlijn 2006. Zonder toepassing van het voorgestelde artikel 28sa, eerste lid, onderdeel f, Wet OB 1968 zou een ondernemer als gevolg van de bovengenoemde omstandigheden zich eerst in de desbetreffende lidstaat moeten registeren om vervolgens aldaar de verschuldigde btw aan te geven en te voldoen op aangifte. Genoemd onderdeel f maakt het mogelijk dat de ondernemer na een overbrenging van eigen goederen zich niet in de lidstaat van aankomst hoeft te registeren en de btw hoeft aan te geven en af te dragen, ingeval de bestemming of het gebruik van deze goederen na de overbrenging wijzigt. Deze ondernemer kan de verschuldigde btw dan door middel van de btw-melding in één lidstaat aangeven en afdragen.

Voorbeeld 9
Ondernemer X is gevestigd in Nederland en schaft in 2027 een goed aan in Nederland waarmee belaste handelingen worden verricht. Ondernemer X brengt de in rekening gebrachte btw ter zake van het goed volledig in aftrek in Nederland. In 2028 brengt ondernemer X het goed over naar België met toepassing van de overbrengingsregeling. Vervolgens onttrekt ondernemer X het goed aan zijn bedrijf voor privédoeleinden. Ondernemer X is daarvoor in België btw verschuldigd op grond van de Belgische implementatie van artikel 16 BTW-richtlijn 2006. Ondernemer X kan de Belgische verschuldigde btw ter zake van de onttrekking van het goed in Nederland via de Unieregeling aangeven en afdragen.

Artikel III, onderdeel J (artikel 28se van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Artikel 28se Wet OB 1968 bevat diverse bepalingen die betrekking hebben op de inhoud van de btw-melding die moet worden ingediend in het kader van de toepassing van de Unieregeling. Om de wijzigingen in de Richtlijn Btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie te accommoderen, zijn wijzigingen in artikel 28se Wet OB 1968 noodzakelijk. Om die reden wordt voorgesteld artikel 28se, eerste tot en met het zesde lid, Wet OB 1968 te wijzigen zodat de inhoud van de btw-melding ook betrekking heeft op de additionele, onder de reikwijdte van de Unieregeling vallende handelingen. In dit verband kan artikel 28se, vijfde lid, Wet OB 1968 komen te vervallen, waarbij wordt voorgesteld van de daaropvolgende leden het negende lid van dat artikel *niet* te vernummeren in verband met het voorstel een nieuw achtste lid in te voegen. De voorgestelde wijzigingen in het zevende lid en het nieuw in te voegen achtste lid verduidelijken op welke wijze de ondernemer correcties van btw-meldingen kan doorvoeren. Het voorgestelde negende lid schrijft voor dat de ondernemer in de btw-melding de relevante informatie moet vermelden ter zake van herziening van in aftrek gebrachte btw. Ten slotte is in het voorgestelde tiende lid opgenomen dat de btw-melding geen vrijgestelde handelingen bevat. Hiermee wordt verduidelijkt dat de Unieregeling niet van toepassing is op vrijgestelde handelingen.

Artikel III, onderdeel K (artikel 28te van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Artikel 28te Wet OB 1968 regelt welke informatie de ondernemer of de tussenpersoon in zijn mededeling moet opnemen ter zake van het beginnen van activiteiten in het kader van de invoerregeling door de ondernemer. In aanvulling op de reeds verlangde informatie wordt door middel van de voorgestelde wijziging van artikel 28te, eerste en derde lid, Wet OB 1968 bepaald dat de ondernemer, of een voor zijn rekening aangewezen tussenpersoon, voordat hij gaat gebruikmaken van de invoerregeling, in zijn mededeling moet mededelen of de ondernemer de hoedanigheid heeft van ondernemer die wordt geacht bij wetsfictie van artikel 3c, eerste lid, Wet OB 1968 de goederen zelf te hebben ontvangen en vervolgens door te leveren.

Artikel III, onderdeel L (artikel 28ti van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Artikel 28ti Wet OB 1968 regelt onder meer welke informatie de ondernemer in de btw-melding moet vermelden ter zake van handelingen in het kader van de invoerregeling, en op welke wijze informatie in de btw-melding kan worden gecorrigeerd. Voorgesteld wordt in het eerste lid, onderdeel c, op te nemen dat alleen de geldende btw-tarieven en de totale verschuldigde belasting worden toegevoegd aan de btw-melding, voor zover dit van toepassing is. Het voorgestelde artikel 28ti, tweede, Wet OB 1968 en de voorgestelde wijziging van het derde lid (nieuw) van dat artikel betreffen verduidelijkingen van de wijze waarop en wanneer de btw-meldingen kunnen worden gecorrigeerd. De wijze waarop de correctie kan plaatsvinden komt overeen met hetgeen reeds is toegelicht in de artikelsgewijze toelichting bij de voorgestelde wijzigingen van artikel 28rg Wet OB 1968.

Artikel III, onderdeel M (hoofdstuk V, afdeling 7, paragraaf 5, artikelen 28to tot en met 28tw van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Met het voorgestelde hoofdstuk V, afdeling 7, paragraaf 5, Wet OB 1968 wordt een nieuwe regeling aan de bestaande éénloketregelingen toegevoegd: de overbrengingsregeling. Vanaf 1 juli 2028 kunnen ondernemers voor overbrengingen van goederen naar andere lidstaten gebruikmaken van deze regeling. Door toepassing van deze regeling kunnen ondernemers slechts met enkel één btw-registratie overbrengingen van eigen goederen naar andere lidstaten verrichten, zonder aldaar ter zake van die overbrenging zich voor btw-doeleinden te registeren. De voorgestelde overbrengingsregeling vertoont veel gelijkenis met de andere éénloketregelingen, maar volledigheidshalve wordt hierna de regeling toegelicht.

Artikel 28to

Het voorgestelde artikel 28to Wet OB 1968 is gebaseerd op artikel 369 quinvicies bis BTW-richtlijn 2006. Genoemd artikel 28to regelt voor de toepassing van de overbrengingsregeling de definities van ‘overbrenging van eigen goederen’, ‘lidstaat van identificatie’ en ‘overbrengingsregeling’. Deze definities zijn relevant voor het vaststellen van het toepassingsbereik van de regeling en voor het vaststellen van de lidstaat van waaruit de ondernemer zijn zogenoemde overbrengingen van eigen goederen kan aangeven.

Eerste lid, onderdeel a

In het voorgestelde artikel 28to, onderdeel a, Wet OB 1968 wordt een definitie gegeven van ‘overbrenging van eigen goederen’. Onder deze definitie wordt verstaan een overbrenging van goederen naar een andere lidstaat als bedoeld in artikel 17, eerste lid, BTW-richtlijn 2006 en artikel 3a, eerste lid, Wet OB 1968, voor zover in de lidstaat waar de goederen naar worden vervoerd of verzonden volledig recht op aftrek zou bestaan zonder toepassing van de overbrengingsregeling. Dat betekent dat geen sprake is van een ‘overbrenging van eigen goederen’ ingeval de overbrenging van de goederen naar de andere lidstaat zou resulteren in een intracommunautaire verwerving waarvoor geen of slechts gedeeltelijk recht op aftrek zou bestaan.

Eerste lid, onderdeel b

In het voorgestelde artikel 28to, onderdeel b, Wet OB 1968 wordt het begrip ‘lidstaat van identificatie’ gedefinieerd. De definitie van ‘lidstaat van identificatie’ vertoont in zekere mate overeenkomsten met het begrip ‘lidstaat van identificatie’ in de éénloketregelingen van hoofdstuk V, afdeling 7, Wet OB 1968. Hierna wordt voor alle duidelijkheid dat begrip toegelicht voor de toepassing van de overbrengingsregeling.

Eerste lid, onderdeel b, onder 1°

Het voorgestelde artikel 28to, onderdeel b, onder 1°, Wet OB 1968 bewerkstelligt dat de lidstaat van identificatie de lidstaat is waar de ondernemer de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd.

Eerste lid, onderdeel b, onder 2°

Het voorgestelde artikel 28to, onderdeel b, onder 2°, Wet OB 1968 wijst de lidstaat van identificatie aan ingeval de ondernemer geen zetel van bedrijfsuitoefening in de Unie heeft, maar wel beschikt over een vaste inrichting. In een dergelijk geval is de lidstaat van identificatie de lidstaat waar de vaste inrichting zich bevindt.

Eerste lid, onderdeel b, onder 3°

Het voorgestelde artikel 28to, onderdeel b, onder 3°, Wet OB 1968 regelt welke lidstaat wordt aangewezen als lidstaat van identificatie ingeval de ondernemer over meerdere vaste inrichtingen beschikt in de Unie. Als de ondernemer over meerdere vaste inrichtingen beschikt, dan is de lidstaat van identificatie de lidstaat met een vaste inrichting waar de ondernemer meldt dat hij van deze regeling gebruik zal maken. Deze ondernemer is dan aan zijn beslissing gebonden gedurende het desbetreffende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren.

Eerste lid, onderdeel b, onder 4°

Het voorgestelde artikel 28to, onderdeel b, onder 4°, Wet OB 1968 regelt dat de ondernemer die niet beschikt over een vaste inrichting in de Unie, als lidstaat van identificatie aanwijst de lidstaat waar de verzending of het vervoer van de goederen aanvangt.

Eerste lid, onderdeel b, onder 5°

Het voorgestelde artikel 28to, onderdeel b, onder 5°, Wet OB 1968 regelt dat de ondernemer die niet beschikt over een vaste inrichting in de Unie en als het vervoer of de verzending in meer dan één lidstaat aanvangt, de ondernemer één van deze lidstaten aanwijst als lidstaat van identificatie. Ook in dit geval geldt dat de ondernemer aan zijn beslissing is gebonden gedurende het desbetreffende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren.

Eerste lid, onderdeel b, onder 6°

Het voorgestelde artikel 28to, onderdeel b, onder 6°, Wet OB 1968 regelt dat de lidstaat van identificatie voor toepassing van de overbrengingsregeling overeenkomt met de lidstaat van identificatie voor toepassing van de Unieregeling, ingeval de ondernemer al heeft geopteerd voor toepassing van de Unieregeling.

Eerste lid, onderdeel c

In het voorgestelde artikel 28to, onderdeel c, Wet OB 1968 wordt het begrip ‘overbrengingsregeling’ gedefinieerd om een consistente toepassing van deze definitie binnen de gehele Wet OB 1968 te waarborgen.

Tweede lid

Het voorgestelde tweede lid regelt dat indien niet of niet langer voldaan wordt aan de voorwaarden voor de identificatie, deze geweigerd of beëindigd kan worden.

Artikel 28tp

Het voorgestelde artikel 28tp Wet OB 1968 regelt welke ondernemer van de overbrengingsregeling gebruik mag maken. Van de overbrengingsregeling mag een ondernemer gebruikmaken die overbrengingen van eigen goederen verricht zoals gedefinieerd in het voorgestelde artikel 28to, onderdeel a, Wet OB 1968. Als de ondernemer gebruikmaakt van de overbrengingsregeling, dan is deze regeling van toepassing op alle door hem verrichte overbrengingen van eigen goederen.

Artikel 28tq

Het voorgestelde artikel 28tq Wet OB 1968 heeft betrekking op de opgave aan de lidstaat van identificatie door een ondernemer van het begin of de beëindiging van zijn activiteit in het kader van de overbrengingsregeling. Het voorgestelde artikel 28tq Wet OB 1968 is gebaseerd op de artikelen 369 quinvicies quater en 369 quinvicies quinquies BTW-richtlijn 2006, en komt overeen met de bepalingen over de toepassing van de niet-Unieregeling, Unieregeling en invoerregeling.
In het voorgestelde eerste lid wordt geregeld dat de ondernemer een opgave dient te doen bij de lidstaat van identificatie bij begin of beëindiging van zijn activiteiten in het kader van de overbrengingsregeling. Deze ondernemer dient bij de lidstaat van identificatie ook opgave te doen van wijziging van zijn activiteit als hij daardoor niet langer voldoet aan de voorwaarden om van de overbrengingsregeling gebruik te mogen maken. Deze opgaves dienen langs elektronische weg te worden verstrekt.
Het voorgestelde tweede lid regelt dat de opgave wordt gedaan bij de Nederlandse inspecteur, in het geval Nederland de lidstaat van identificatie is.
Het voorgestelde derde lid regelt dat de ondernemer die opgave doet voor toepassing van de

overbrengingsregeling, wordt opgenomen in het door de Belastingdienst bijgehouden identificatieregister overbrengingsregeling.

Artikel 28tr

Het voorgestelde artikel 28tr, eerste lid, Wet OB 1968 bevat een opsomming van gevallen waarin de ondernemer van de overbrengingsregeling wordt uitgesloten door de lidstaat van identificatie. In artikel 58, eerste lid, Btw-Uitvoeringsverordening[13] staat uitdrukkelijk vermeld dat enkel de lidstaat van identificatie een ondernemer mag uitsluiten van de toepassing van de overbrengingsregeling. Genoemd artikel 28tr vertoont veel overeenkomsten met de overige bepalingen over de éénloketregelingen, bijvoorbeeld artikel 28sc Wet OB 1968. Volledigheidshalve worden de uitsluitingsgevallen hierna kort toegelicht.

Eerste lid

In het eerste lid, onderdeel a, staat dat de ondernemer wordt uitgesloten van de overbrengingsregeling indien hij meldt dat hij niet langer overbrengingen van eigen goederen verricht die onder de overbrengingsregeling vallen.
Volgens het eerste lid, onderdeel b, kan de ondernemer de overbrengingsregeling niet meer toepassen, indien de inspecteur op enig andere manier kan aannemen dat deze ondernemer zijn aan de overbrengingsregeling onderworpen activiteiten heeft beëindigd. Ingevolge artikel 58bis Btw-Uitvoeringsverordening mag de inspecteur aannemen dat hieraan is voldaan ingeval een ondernemer in een periode van twee jaar geen overbrengingen van eigen goederen heeft verricht die onder de overbrengingsregeling vallen. Beëindiging op grond van het voorgestelde artikel 28tr, eerste lid, onderdeel b, Wet OB 1968 belet de ondernemer niet om op een later moment opnieuw van de overbrengingsregeling gebruik te maken.
In het eerste lid, onderdeel c, staat vervolgens dat de overbrengingsregeling wordt beëindigd ingeval de ondernemer niet meer voldoet aan de voorwaarden om van de overbrengingsregeling gebruik te mogen maken.
Ten slotte wordt in het eerste lid, onderdeel d, geregeld dat de ondernemer niet meer van de overbrengingsregeling mag gebruikmaken indien hij voortdurend niet voldoet aan de voorschriften van de desbetreffende regeling. In artikel 58ter, tweede lid, Btw-Uitvoeringsverordening is aangegeven dat hier – bijvoorbeeld – sprake van kan zijn ingeval een herinnering is verzonden voor het herhaaldelijk niet indienen van btw-meldingen, zoals omschreven in artikel 60bis Btw-Uitvoeringsverordening.

Tweede lid

In het voorgestelde tweede lid wordt geregeld dat de beslissing van de inspecteur om de ondernemer uit te sluiten van de toepassing van de overbrengingsregeling een voor bezwaar vatbare beschikking is. Dat betekent dat als Nederland de lidstaat van identificatie is, de uitsluiting enkel kan geschieden door middel van een voor bezwaar vatbare beschikking van de inspecteur.
Het verdient vermelding dat de uitsluiting van de overbrengingsregeling, bedoeld in het voorgestelde artikel 28tr, eerste lid, Wet OB 1968, ingevolge artikel 58, tweede lid, Btw-Uitvoeringsverordening, in werking treedt op de eerste dag van de kalendermaand volgende op de dag waarop het besluit inzake uitsluiting langs elektronische weg aan de ondernemer is medegedeeld. Ingeval een uitsluiting evenwel het gevolg is van een wijziging in omstandigheden op basis waarvan de lidstaat van identificatie is geïdentificeerd, zoals een wijziging van vestigingsplaats, dan treedt de uitsluiting van de regeling op de dag van wijziging in werking.

Artikel 28ts

Het voorgestelde artikel 28ts Wet OB 1968 implementeert artikel 369 quinvicies septies BTW-richtlijn 2006. Het voorgestelde artikel 28ts, eerste lid, Wet OB 1968 regelt dat een ondernemer die gebruikmaakt van de overbrengingsregeling voor elke kalendermaand langs elektronische weg een zogenoemde btw-melding moet indienen bij de lidstaat van identificatie. Het verdient vermelding dat bij de Unieregeling de btw-melding voor elk kalenderkwartaal moet worden ingediend, maar bij de overbrengingsregeling wordt verlangd dat deze voor elke kalendermaand wordt ingediend. De btw-melding heeft namelijk ten dele ook als doel om de periodieke lijst van artikel 37a Wet OB 1968 te vervangen.
Net als bij de andere éénloketregelingen moet een btw-melding worden ingediend indien geen overbrengingen van eigen goederen hebben plaatsgevonden die onder de overbrengingsregeling

[13] Uitvoeringsverordening (EU) Nr. 282/2011 van de Raad van 15 maart 2011 houdende vaststelling van maatregelen ter uitvoering van Richtlijn 2006/112/EG betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PbEU 2011, L 077).

vallen. De btw-melding moet voor het einde van de kalendermaand volgend op het verstrijken van de kalendermaand waarop de btw-melding betrekking heeft worden ingediend. Ten slotte bepaalt het voorgestelde tweede lid dat de ondernemer die Nederland heeft gekozen als lidstaat van identificatie voor de toepassing van de overbrengingsregeling de btw-melding moet indienen bij de inspecteur.

Artikel 28tt

Het voorgestelde artikel 28tt Wet OB 1968 regelt de inhoud van de btw-meldingen die worden ingediend in het kader van de toepassing van de overbrengingsregeling. Ook hier geldt de opmerking dat de inhoud van de btw-melding ter zake van de overbrengingsregeling veel overeenkomsten vertoont met de btw-meldingen uit de andere éénloketregelingen.

Eerste lid

De btw-melding moet allereerst ingevolge het voorgestelde eerste lid het aan de ondernemer toegekende btw-identificatienummer bevatten. Bovendien bevat de btw-melding het totale bedrag exclusief btw aan overbrengingen van eigen goederen die de ondernemer verricht gedurende een kalendermaand. De ondernemer dient deze informatie aan te geven per lidstaat waarnaar hij goederen vervoert of verzendt. In tegenstelling tot de andere éénloketregelingen verstrekt de ondernemer geen gegevens over de verschuldigde btw, de toepasselijke btw-tarieven en het totale bedrag van de verschuldigde belasting, omdat ter zake van overbrengingen van eigen goederen geen btw hoeft te worden afgedragen.

Tweede lid

Het tweede lid van genoemd artikel 28tt bepaalt dat de ondernemer ook correcties of wijzigingen met betrekking tot voorafgaande belastingtijdvakken in de btw-melding moet vermelden, ondanks dat deze wijzigingen of correcties geen betrekking hebben op het belastingtijdvak van de desbetreffende btw-melding.

Derde lid

In het derde lid van genoemd artikel 28tt wordt bepaald dat de ondernemer ook additionele informatie verstrekt ingeval de goederen worden verzonden of vervoerd vanuit een andere lidstaat dan de lidstaat van identificatie. In dat geval dient de ondernemer in zijn btw-melding tevens het totale bedrag exclusief btw aan overbrengingen van eigen goederen aan te geven voor elke lidstaat van waaruit die goederen zijn verzonden of vervoerd.

Vierde lid

Ingeval het derde lid toepassing vindt, dient de ondernemer ter zake van die overbrengingen van eigen goederen vanuit een of meer andere lidstaten dan de lidstaat van identificatie, in de btw-melding tevens het individuele btw-identificatienummer of het fiscale registratienummer van elke lidstaat van waaruit de overbrenging van eigen goederen heeft plaatsgevonden te vermelden. Deze informatie hoeft enkel te worden verstrekt indien de ondernemer over een dergelijk nummer beschikt in de desbetreffende lidsta(a)t(en).

Vijfde lid

Het vijfde lid regelt dat de ondernemer alle informatie in de btw-melding dient uit te splitsen naar lidstaat naar waar de goederen zijn vervoerd of verzonden.

Zesde lid

Het voorgestelde zesde lid regelt op welk moment de informatie in een btw-melding moet worden gewijzigd indien de termijn voor indienen van de btw-melding nog niet is verstreken. In dat geval dient de btw-melding van de onderhavige kalendermaand te worden gecorrigeerd, voor zover de termijn voor het indienen van de desbetreffende kalendermaand nog niet is verlopen. Voor een voorbeeld wordt verwezen naar voorbeeld 7 dat is opgenomen in de toelichting op de voorgestelde wijzigingen van artikel 28rg Wet OB 1968.

Zevende lid

Het voorgestelde zevende lid regelt hoe de informatie in een btw-melding moet worden gewijzigd indien de termijn voor indienen van de btw-melding reeds is gepasseerd. Deze wijzigingen worden, net als bij de andere éénloketregelingen, opgenomen in een volgende btw-melding doch uiterlijk

binnen drie jaren na de datum waarop de oorspronkelijke btw-melding moest worden ingediend. In die volgende btw-melding moet worden vermeld de betrokken lidstaten waar de goederen naar verzonden of vervoerd zijn, de desbetreffende kalendermaand en het totale bedrag exclusief btw waarvoor de wijzigingen nodig zijn. Voor een voorbeeld wordt kortheidshalve verwezen naar voorbeeld 7 dat is opgenomen in de toelichting op de voorgestelde wijzigingen van artikel 28rg Wet OB 1968.

Achtste lid

In het voorgestelde achtste lid is bepaald dat hoofdstuk V van de Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 van overeenkomstige toepassing is op de in Nederland ingediende btw-melding als ware de betaalde belasting op aangifte voldaan. Met deze bepaling wordt bereikt dat de rechten en verplichtingen van bezwaar en beroep die ter zake van binnenlandse op aangifte voldane belastingen openstaan, ook gelden voor de belasting die op de voet van de btw-melding in Nederland moet worden opgegeven en betaald. Deze bepaling stemt overeen met de bepalingen over de overige éénloketregelingen.

Artikel 28tu

In het voorgestelde artikel 28tu Wet OB 1968 wordt geregeld dat de btw-melding in euro's moet worden verricht en dat indien de overbrengingen van eigen goederen in andere valuta luiden, een omwisseling dient plaats te vinden. Bij de omwisseling wordt gebruikgemaakt van de wisselkoersen van de Europese Centrale Bank.

Artikel 28tv

Het voorgestelde artikel 28tv Wet OB 1968 is gebaseerd op artikel 369 quinvicies decies BTW-richtlijn 2006. De voorgestelde wijzigingen regelen onder meer dat de intracommunautaire verwerving volgend op een overbrenging van eigen goederen is vrijgesteld. Voor de toepassing van diverse bepalingen in de Wet OB 1968 wordt deze vrijstelling echter aangemerkt als de uitoefening van het volledige recht op aftrek. Voorts is de overbrenging van eigen goederen belast met het nultarief op grond van artikel 9, tweede lid, Wet OB 1968 in samenhang met tabel II, onderdeel a, post 6, Wet OB 1968, omdat onder de overbrengingsregeling de goederen zijn onderworpen aan heffing van belasting ter zake van de intracommunautaire verwerving waarbij de verwerving vervolgens is vrijgesteld.

Eerste lid

Ingevolge het voorgestelde artikel 28tv, eerste lid, Wet OB 1968 wordt een vrijstelling van belasting verleend voor de intracommunautaire verwerving van goederen, ingeval de levering van het goed in de andere lidstaat wordt aangegeven in het kader van de overbrengingsregeling. De vrijstelling van belasting ter zake van de intracommunautaire verwerving van een goed volgend op een overbrenging van eigen goederen leidt ertoe dat de ondernemer zich in beginsel ter zake van de overbrenging van eigen goederen in Nederland niet voor btw-doeleinden hoeft te registeren en de inspecteur niet hoeft te verzoeken om uitreiking van een aangifte.

Voorbeeld 10
Ondernemer X is gevestigd in België en heeft geopteerd voor toepassing van de overbrengingsregeling. Ondernemer X brengt een goed over van België naar Nederland en geeft dit aan via de overbrengingsregeling. Ondernemer X verricht in Nederland een vrijgestelde intracommunautaire verwerving. Ondernemer X hoeft zich ter zake van deze intracommunautaire verwerving niet in Nederland voor btw-doeleinden te identificeren en om uitreiking van aangiften te verzoeken.

Tweede lid

In het voorgestelde artikel 28tv, tweede lid, Wet OB 1968 is een wetsfictie opgenomen ter zake van de intracommunautaire verwerving die op grond van voorgesteld eerste lid is vrijgesteld, indien toepassing van de overbrengingsregeling plaatsvindt.
Deze wetsfictie houdt in dat voor de toepassing van de artikelen betreffende onttrekking van bedrijfsvermogen, correcties voor privé- en zakelijk gebruik en wijzigingen in gebruik van goederen, geen sprake zal zijn van een volledig vrijgestelde intracommunautaire verwerving, maar de ondernemer geacht wordt de verschuldigde belasting ter zake van de intracommunautaire verwerving volledig in aftrek te hebben gebracht. Deze wetsfictie is noodzakelijk om te waarborgen dat wijzigingen in gebruik, anders dan belast (privégebruik of vrijgesteld gebruik), in de andere lidstaten kunnen leiden tot correcties en btw-heffing. Deze verschuldigde btw als gevolg van deze correcties en wijzigingen in gebruik kunnen vervolgens, zoals reeds is uiteengezet bij de artikelsgewijze toelichting op het voorgestelde artikel 28sa Wet OB 1968, door middel van de btw-melding van de Unieregeling worden aangegeven en afgedragen.

Voorbeeld 11
Ondernemer X is gevestigd in Nederland en heeft geopteerd voor toepassing van de overbrengingsregeling. Ondernemer X koopt in 2028 een server (investeringsgoed) en gaat deze voor volledig belaste prestaties gebruiken. In 2029 brengt ondernemer X de server over naar Frankrijk om aldaar de server ook voor belaste prestaties te gebruiken. In 2030 gaat ondernemer X de server in Frankrijk gebruiken voor zowel belaste als vrijgestelde prestaties.

De overbrenging van de server door ondernemer X is belast met het nultarief op grond van artikel 9, tweede lid, Wet OB 1968 in samenhang met tabel II, onderdeel a, post 6, Wet OB 1968. Ondernemer X dient de relevante informatie ter zake van zijn overbrenging aan te geven in zijn btw-melding conform het voorgestelde artikel 28tt Wet OB 1968. Bovendien dient ondernemer X ingevolge artikel 13a Uitvoeringsbeschikking OB 1968 de herziening voor het restant van de herzieningstermijn in één keer uit te voeren, omdat ondernemer X de server belast (nultarief) levert gedurende de herzieningstermijn. In Frankrijk verricht ondernemer X een vrijgestelde intracommunautaire verwerving op grond van artikel 369 quinvicies decies, eerste lid, BTW-richtlijn 2006. Bij wetsfictie van artikel 369 quinvicies decies, derde lid, BTW-richtlijn 2006 wordt ondernemer X echter voor de toepassing van onder meer de artikelen 185 tot en met 189 BTW-richtlijn 2006 geacht volledig recht op aftrek te hebben geeffectueerd ter zake van zijn intracommunautaire verwerving. Ondernemer X dient het veronderstelde volledige recht op aftrek conform artikel 187 BTW-richtlijn 2006 gedurende vijf jaren te monitoren en te herzien ingeval van gewijzigd gebruik. Als ondernemer X vervolgens in 2030 in Frankrijk de server voor zowel belaste als vrijgestelde prestaties gaat gebruiken, dient hij conform artikel 28sa Wet OB 1968 de verschuldigde Franse btw als gevolg van wijzigingen in gebruik aan te geven en af te dragen in het éénloketsysteem.

Artikel 28tw

In het voorgestelde artikel 28tw, eerste lid, Wet OB 1968 wordt bepaald dat de ondernemer die de overbrengingsregeling toepast binnen de toepassing van deze regeling geen btw in aftrek kan brengen. De btw-melding kan dus uitsluitend worden gebruikt om een overbrenging van eigen goederen aan te geven. Voor de belasting die deze ondernemer niet in het kader van de overbrengingsregeling in aftrek kan brengen, kan hij wel in de desbetreffende lidstaat om teruggaaf verzoeken op grond van de Dertiende Richtlijn en Richtlijn 2008/9/EG.
In het voorgestelde artikel 28tw, tweede lid, Wet OB 1968 wordt voorts bepaald dat ingeval de ondernemer die van de overbrengingsregeling gebruikmaakt ook activiteiten verricht in een lidstaat die niet onder de overbrengingsregeling vallen waarvoor hij in die lidstaat aangifte moet doen, hij de in die lidstaat betaalde voorbelasting die verband houdt met zijn aan de overbrengingsregeling onderworpen activiteiten in aftrek brengt op zijn reguliere btw-aangifte in die lidstaat.

Artikel 28tx

In het voorgestelde artikel 28tx, eerste lid, Wet OB 1968 staat dat de ondernemer die de overbrengingsregeling toepast een boekhouding moet voeren voor alle overbrengingen van eigen goederen die onder de overbrengingsregeling vallen. Deze boekhouding moet voldoende gegevens bevatten om de belastingautoriteit in de lidstaat waar de goederen naar zijn verzonden of vervoerd in staat te stellen de juistheid van de btw-melding te bepalen.
In het voorgestelde tweede lid staat vervolgens dat de ondernemer deze boekhouding tien jaar moet bewaren en op verzoek van de lidstaat van waaruit of waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, of op verzoek van de lidstaat van identificatie, beschikbaar dient te stellen. In soortgelijke bewoordingen is hetzelfde ook voor de andere éénloketregelingen reeds geregeld.

Artikel III, onderdeel N (artikel 32b van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Op grond van artikel 32b, onderdeel b, onder 2°, Wet OB 1968 kan – kort gezegd – een in een andere lidstaat gevestigde ondernemer in aanmerking komen voor het indienen van een teruggaafverzoek indien hij in Nederland belaste handelingen verricht, waarbij de daarmee gepaard gaande belastingschuld in Nederland is verlegd naar de afnemer op grond van het huidige artikel 12, tweede, derde of vijfde lid, Wet OB 1968.
De uitbreiding van artikel 12 Wet OB 1968 met onder meer een nieuw vierde lid vereist dat de in artikel 32b, onderdeel b, onder 2°, Wet OB 1968 opgenomen verwijzing dienovereenkomstig wordt aangepast. Hiermee kan een in een andere lidstaat gevestigde ondernemer eveneens in aanmerking komen voor een teruggaaf indien hij in Nederland belaste handelingen verricht, waarbij de daarmee gepaard gaande belastingschuld op grond van het voorgestelde artikel 12, vierde lid, Wet OB 1968 is verlegd naar de afnemer.

Artikel III, onderdeel O (artikel 32d van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Op grond van artikel 32d, eerste lid, onderdeel b, Wet OB 1968 wordt aan een in een andere lidstaat gevestigde ondernemer op verzoek teruggaaf van belasting verleend ter zake van aan hem door andere ondernemers in Nederland verrichte belaste prestaties. Deze teruggaaf heeft onder meer betrekking op in Nederland geheven belasting voor goederen en diensten, voor zover de ondernemer die gebruikt voor handelingen waarvoor de daarmee gepaard gaande belastingschuld in Nederland is verlegd op grond van artikel 12, tweede tot en met vijfde lid, Wet OB 1968.
De uitbreiding van artikel 12 Wet OB 1968 met onder meer een nieuw vierde lid vereist dat de in artikel 32d, eerste lid, onderdeel b, Wet OB 1968 opgenomen verwijzing eveneens wordt aangepast. Hiermee wordt aan een in een andere lidstaat gevestigde ondernemer eveneens op verzoek teruggaaf verleend ter zake van aan hem in Nederland verrichte belastbare handelingen, voor zover die worden gebruikt voor handelingen waarvoor de daarmee gepaard gaande belastingschuld in Nederland is verlegd naar de afnemer op grond van het voorgestelde artikel 12, vierde lid, Wet OB 1968.

Artikel III, onderdeel P (artikel 34aa van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Het voorgestelde artikel 34aa Wet OB 1968 regelt een informatieverplichting ter zake van een overbrenging van goederen, ingeval de overbrenging van goederen geschiedt voor rekening van een andere ondernemer. In dat geval dient de ondernemer die de overbrenging voor rekening van de andere ondernemer verricht, deze andere ondernemer uiterlijk op het moment van verzending of vervoer van de goederen ervan op de hoogte te brengen dat de overbrenging van goederen naar een andere lidstaat plaatsvindt of gaat plaatsvinden. De informatieverplichting geldt niet ingeval de andere ondernemer uitdrukkelijk heeft verzocht om de goederen te laten overbrengen.

Voorbeeld 12
Ondernemer X is gevestigd in Nederland en verkoopt via elektronische interface Y goederen in andere lidstaten. Ondernemer X heeft daarvoor goederen in opslag staan in Nederland in een opslagplaats van elektronische interface Y. Elektronische interface Y verzendt deze goederen naar zijn andere opslag in Frankrijk. Elektronische interface Y is ingevolge het voorgestelde artikel 34aa Wet OB 1968 verplicht ondernemer X over de overbrenging van goederen te informeren, zodat ondernemer X zich kan aanmelden voor de overbrengingsregeling of zich in Frankrijk kan registreren voor btw-doeleinden.

In artikel 54 quinquies Btw-Uitvoeringsverordening is bepaald dat de ondernemer die voor rekening van de andere ondernemer de overbrenging van goederen verricht, de volgende gegevens aan die andere ondernemer moet verstrekken:
– de lidstaat waar de verzending of het vervoer van de goederen aanvangt;
– de lidstaat waar de verzending of het vervoer van de goederen eindigt;
– een beschrijving en de hoeveelheid van de goederen die worden vervoerd of verzonden; en
– de datum waarop de verzending of het vervoer aanvangt.

Artikel III, onderdeel Q (artikel 35a van de Wet op de omzetbelasting 1968)

In artikel 35a, eerste lid, Wet OB 1968 worden de verplichte factuurelementen voorgeschreven. Een ondernemer die een intracommunautaire levering verricht met toepassing van het nultarief, bedoeld in tabel II, onderdeel a, post 6, Wet OB 1968 is verplicht om het btw-identificatienummer van zijn afnemer te vermelden op de factuur.
Uitgangspunt bij toepassing van de overbrengingsregeling is dat de ondernemer zich ter zake van overbrenging van eigen goederen en daaropvolgende intracommunautaire verwerving niet hoeft te identificeren in de lidstaat van verwerving. Om dit te faciliteren wordt in de BTW-richtlijn 2006 vastgesteld dat de ondernemer die een overbrenging van eigen goederen verricht met toepassing van de overbrengingsregeling op de (pro forma) factuur geen btw-identificatienummer van de afnemer hoeft op te nemen. Het voorgaande wordt met de onderhavige wijziging opgenomen in artikel 35a, eerste lid, onderdeel d, Wet OB 1968.

Artikel III, onderdeel R (artikel 37a van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Op grond van artikel 37a, eerste lid, Wet OB 1968 is een ondernemer verplicht een lijst per tijdvak op te stellen (de zogeheten ‘opgaaf ICP’) waarop onder meer de afnemers staan vermeld aan wie hij goederen heeft geleverd met toepassing van het nultarief, bedoeld in tabel II, onderdeel a, post 6, Wet OB 1968. Ter voorkoming van administratieve lasten wordt voorgesteld artikel 37a, eerste lid, onderdeel a, Wet OB 1968 te wijzigen voor situaties waarin de ondernemer de overbrengingsregeling toepast.
Door de voorgestelde wijziging van artikel 37a, eerste lid, onderdeel a, Wet OB 1968 bevat dat onderdeel in het vervolg een uitzondering voor situaties waarin de overbrengingsregeling wordt

toegepast. Ingeval een ondernemer de overbrengingsregeling toepast, hoeft deze ondernemer in zijn opgaaf ICP geen vermelding te maken van zijn overbrenging van eigen goederen naar andere lidstaten. In tegenstelling tot het indienen van een opgaaf ICP (en het doen van aangiften in een andere lidstaat), kan deze ondernemer door middel van de btw-melding zijn overbrengingen van eigen goederen aangeven.
Het voorgestelde artikel 37a, eerste lid, onderdeel c, Wet OB 1968 regelt dat de ondernemer voortaan in zijn opgaaf ICP ook de afnemers moet vermelden aan wie hij goederen heeft geleverd of diensten heeft verricht, waarbij de btw op grond van artikel 194 BTW-richtlijn 2006 is verlegd naar die afnemer.

Artikel III, onderdeel S (artikel 37c van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Artikel 37c Wet OB 1968 is gebaseerd op artikel 141 BTW-richtlijn 2006 en voorziet in de zogenoemde 'vereenvoudigde A-B-C-regeling'. Deze regeling stelt een afwijkende verschuldigdheid van belasting vast met betrekking tot een intracommunautaire verwerving als bedoeld in artikel 17b, eerste lid, Wet OB 1968 in het kader van grensoverschrijdende ketentransacties.
Artikel 37c, onderdeel b, Wet OB 1968 stelt onder meer als voorwaarde dat de goederen in Nederland worden geleverd aan – kortheidshalve – een ondernemer die in Nederland is gevestigd. Daarnaast dient aan deze afnemende ondernemer een btw-identificatienummer in Nederland te zijn toegekend. Het vestigingsvereiste vloeit echter niet voort uit artikel 141 BTW-richtlijn 2006. Om die reden wordt voorgesteld dit vereiste te schrappen, zodat het voortaan volstaat dat de afnemende ondernemer in Nederland is geïdentificeerd voor btw-doeleinden.
De voorgestelde wijziging is niet noodzakelijk voor de implementatie van de Richtlijn btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie en treedt in werking per 1 juli 2028, omdat de implementatie van die richtlijn tevens leidt tot aanpassing van de verleggingsregeling in artikel 12 Wet OB 1968. Die laatste aanpassing maakt een correcte toepassing van de vereenvoudigde A-B-C-regeling mogelijk en daarmee biedt dit wetsvoorstel een passende gelegenheid om ook artikel 37c Wet OB 1968 in samenhang met de eerstgenoemde aanpassing te corrigeren.

Artikel IV

Het voorgestelde artikel IV regelt dat diverse bepalingen inzake de toepassing van de regeling inzake voorraad op afroep met ingang van 1 juli 2029 komen te vervallen. Het betreft bepalingen over de toepassing van de regeling zelf, de bewaringsverplichtingen bij toepassing van de regeling en de verplichting tot het indienen van lijsten (opgaaf ICP) met daarop informatie over de toepassing van deze regeling.
Het verdient vermelding dat de ondernemer reeds per 1 juli 2028 de regeling inzake voorraad op afroep niet meer kan toepassen ingeval de verzending of het vervoer van de goederen na die datum plaatsvinden. Ondernemers die goederen hebben overgebracht voor die datum hebben overeenkomstig artikel 3b, vierde lid, Wet OB 1968 twaalf maanden om de goederen over te dragen aan de afnemer. Om die reden komen de bepalingen inzake voorraad op afroep pas volledig te vervallen per 1 juli 2029. Ingeval de ondernemer de termijn van twaalf maanden overschrijdt, zal zoals reeds momenteel het geval is, op de dag na het verstrijken van de periode sprake zijn van een overbrenging van een goed door de ondernemer als bedoeld in artikel 3a Wet OB 1968. De ondernemer dient zich dan te registeren in de lidstaat van bestemming en aldaar een intracommunautaire verwerving op te geven, tenzij deze ondernemer opteert voor toepassing van de overbrengingsregeling.

Artikel V (inwerkingtreding)

Deze wet treedt ingevolge artikel V in werking met ingang van 1 januari 2027, met uitzondering van de artikelen III en IV die op 1 juli 2028, respectievelijk 1 juli 2029, in werking treden. De inwerkingtreding van de artikelen I en II op 1 januari 2027 houdt primair verband met de wijzigingen in de regeling inzake voorraad op afroep en dient als een tijdelijke overbruggingsperiode tot de inwerkingtreding van artikel IV. Artikel III kent een latere inwerkingtreding om zowel ondernemers als de Belastingdienst voldoende gelegenheid te bieden zich voor te bereiden op onder meer de nieuwe, facultatieve overbrengingsregeling. Artikel IV voorziet in de volledige afschaffing van de bepalingen inzake de regeling voorraad op afroep en vormt daarmee het sluitstuk van de overbruggingsperiode waarin ondernemers nog kunnen gebruikmaken van deze regeling.

De Staatssecretaris van Financiën,

Bijlagen

1. Transponeringstabel

bij de memorie van toelichting behorende bij de Wet implementatie Richtlijn btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie.

Richtlijn (EU) 2025/516	Wet OB 1968 of anderszins	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op keuze bij de invulling van de beleidsruimte
Artikel 1, eerste lid: artikel 143, eerste lid bis	Behoeft naar zijn aard geen implementatie, betreft een verplichting aan de Europese Commissie	–	–
Artikel 1, tweede lid: artikel 218	Behoeft naar zijn aard momenteel geen implementatie, betreft een wijziging van een bepaling die ziet op elektronisch factureren. Deze wijziging wordt in een afzonderlijk wetsvoorstel voorgelegd	–	–
Artikel 1, derde lid: Artikel 232	Behoeft naar zijn aard momenteel geen implementatie, betreft een wijziging van een bepaling die ziet op elektronisch factureren. Deze wijziging wordt in een afzonderlijk wetsvoorstel voorgelegd	–	–
Artikel 2, eerste lid: artikel 14bis, tweede lid	Artikel 3c, tweede lid	Geen	–
Artikel 2, tweede lid, onderdeel a: artikel 17bis, tweede lid, onderdeel a	Artikel 3b, tweede lid, onderdeel a	Geen	–
Artikel 2, tweede lid, onderdeel b: artikel 17bis, achtste lid	Artikel IV, onderdeel A, van dit wetsvoorstel Artikel V van dit wetsvoorstel	Geen	–
Artikel 2, derde lid: Aanpassing van hoofdstuk 3a	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	Geen	–
Artikel 2, vierde lid, onderdeel a: artikel 59quater, eerste lid, onderdeel b	Artikel 6k, eerste lid, onderdeel b	Geen	–
Artikel 2, vierde lid, onderdeel b: artikel 59quater, derde lid	Artikel 6k, derde lid	Geen	–
Artikel 2, vijfde lid: artikel 66, eerste lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie, omdat het een terminologische verduidelijking betreft.	Geen	–
Artikel 2, vijfde lid: artikel 66, tweede lid	Reeds geïmplementeerd in artikel 13, eerste lid, onderdeel b. De belasting is reeds verschuldigd op het moment waarop de levering of dienst wordt verricht.	Geen	–
Artikel 2, zesde lid: artikel 167bis, eerste lid	Behoeft naar zijn aard geen implementatie, betreft een wijziging in een verwijzing naar een facultatieve bepaling die Nederland niet heeft geïmplementeerd.	Geen	–
Artikel 2, zevende lid: artikel 226, onderdeel 7bis	Behoeft naar zijn aard geen implementatie, betreft een wijziging in een verwijzing naar een facultatieve bepaling die Nederland niet heeft geïmplementeerd.	Geen	–
Artikel 2, achtste lid: schrapping artikel 237	Behoeft naar zijn aard geen implementatie, omdat het te schrappen artikel een verplichting voor de Europese Commissie betreft.	Geen	–
Artikel 2, negende lid: artikel 359	Artikel 28ra	Geen	–
Artikel 2, tiende lid: artikel 361, eerste lid, onderdeel c	Artikel 28rc, eerste lid, onderdeel c	Geen	–
Artikel 2, elfde lid: artikel 368	Artikel 28rj	Geen	–

Richtlijn (EU) 2025/516	Wet OB 1968 of anderszins	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op keuze bij de invulling van de beleidsruimte
Artikel 2, twaalfde lid: artikel 369bisbis	Artikel II van dit wetsvoorstel	Geen	–
Artikel 2, dertiende lid: artikel 369undecies, eerste lid	Artikel 28sh	Geen	–
Artikel 2, veertiende lid: artikel 369quaterdecies, eerste lid bis	Artikel 28tb, vierde lid	Geen	–
Artikel 2, vijftiende lid, onderdeel a: artikel 369 septdecies, eerste lid, onderdeel c	Artikel 28te, eerste lid, onderdeel c	Geen	–
Artikel 2, vijftiende lid, onderdeel b: artikel 369 septdecies, derde lid, onderdeel c	Artikel 28te, derde lid, onderdeel c	Geen	–
Artikel 2, zestiende lid: artikel 369 quatervicies, eerste lid	Artikel 28tl, eerste lid	Geen	–
Artikel 3, eerste lid: artikel 28bis	Behoeft naar zijn aard momenteel geen implementatie, betreft wijziging van een bepaling die ziet op de platformfictie. Deze wijziging wordt in een afzonderlijk wetsvoorstel voorgelegd	–	–
Artikel 3, tweede lid: artikel 46bis	Behoeft naar zijn aard momenteel geen implementatie, betreft wijziging van een bepaling die ziet op de platformfictie. Deze wijziging wordt in een afzonderlijk wetsvoorstel voorgelegd	–	–
Artikel 3, derde lid: artikel 135, tweede lid	Behoeft naar zijn aard momenteel geen implementatie, betreft wijziging van een bepaling die ziet op de platformfictie. Deze wijziging wordt in een afzonderlijk wetsvoorstel voorgelegd	–	–
Artikel 3, derde lid bis: artikel 135, derde lid	Behoeft naar zijn aard momenteel geen implementatie, betreft wijziging van een bepaling die ziet op de platformfictie. Deze wijziging wordt in een afzonderlijk wetsvoorstel voorgelegd	–	–
Artikel 3, vierde lid: artikel 136 ter	Behoeft naar zijn aard momenteel geen implementatie, betreft wijziging van een bepaling die ziet op de platformfictie. Deze wijziging wordt in een afzonderlijk wetsvoorstel voorgelegd	–	–
Artikel 3, vijfde lid, onderdeel a: artikel 138, eerste lid	Artikel 12, tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968	Geen	–
Artikel 3, vijfde lid, onderdeel b: artikel 138, tweede lid, onderdeel c	Betreft een technische wijziging die reeds is geïmplementeerd in Tabel II, onderdeel a, post 6, behorende bij de Wet OB 1968	Geen	–
Artikel 3, zesde lid: artikel 172 bis	Behoeft naar zijn aard momenteel geen implementatie, betreft wijziging van een bepaling die ziet op de platformfictie. Deze wijziging wordt in een afzonderlijk wetsvoorstel voorgelegd	–	–
Artikel 3, zevende lid: artikel 194, eerste alinea	Artikel 12, vierde lid	Geen	–
Artikel 3, zevende lid: artikel 194, tweede alinea	Verlettering van een reeds bestaande beleidsoptie uit de BTW-richtlijn 2006 die geïmplementeerd is in artikel 12, derde lid	Lidstaten hebben de bevoegdheid om, onder door hen vastgestelde voorwaarden, te bepalen dat belasting wordt voldaan door de afnemer van de geleverde goederen of verrichte diensten.	Voortzetting van reeds bestaand Nederlands beleid. Deze verlegging is onder meer ingevoerd ter verzekering van de heffing.

Richtlijn (EU) 2025/516	Wet OB 1968 of anderszins	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op keuze bij de invulling van de beleidsruimte
Artikel 3, zevende lid: artikel 194, tweede lid	Artikel 28g	Geen	–
Artikel 3, achtste lid: artikel 222	Reeds geïmplementeerd in artikel 34g	Geen	–
Artikel 3, negende lid: artikel 226, onderdeel 4	Artikel 35a, eerste lid, onderdeel d	Geen	–
Artikel 3, tiende lid: artikel 242bis	Behoeft naar zijn aard momenteel geen implementatie, betreft wijziging van een bepaling die ziet op de platformfictie. Deze wijziging wordt in een afzonderlijk wetsvoorstel voorgelegd	Geen	–
Artikel 3, elfde lid: artikel 242ter	Artikel 34aa	Geen	–
Artikel 3, twaalfde lid artikel 262, eerste lid, onderdeel a en c	Artikel 37a, eerste lid, onderdeel a en c	Geen	–
Artikel 3, dertiende lid: Artikel 288, eerste lid, onderdeel c	Behoeft naar zijn aard momenteel geen implementatie, betreft wijziging van een bepaling die ziet op de platformfictie. Deze wijziging wordt in een afzonderlijk wetsvoorstel voorgelegd	–	–
Artikel 3, veertiende lid: artikel 306, derde lid	Behoeft naar zijn aard momenteel geen implementatie, betreft wijziging van een bepaling die ziet op de platformfictie. Deze wijziging wordt in een afzonderlijk wetsvoorstel voorgelegd	–	–
Artikel 3, vijftiende lid: Vervanging hoofdstuk 6	Hoofdstuk V, afdeling 7, opschrift	Geen	–
Artikel 3, zestiende lid: artikel 365	Artikel 28rg	Geen	–
Artikel 3, zeventiende lid: Vervanging afdeling 3	Hoofdstuk V, afdeling 7, paragraaf 3, opschrift	Geen	–
Artikel 3, achttiende lid, onderdeel a: artikel 369bis, tweede onderdeel, derde en vierde paragraaf	Artikel 28s, onderdeel b, onder 4°, 5°, 6° en 7°	Geen	–
Artikel 3, achttiende lid, onderdeel b: artikel 369bis, derde onderdeel, subonderdelen c en d	Artikel 28s, onderdeel c, onder 3° en 4°	Geen	–
Artikel 3, negentiende lid: artikel 369ter	Artikel 28sa	Geen	–
Artikel 3, twintigste lid: Artikel 369octies	Artikel 28se	Geen	–
Artikel 3, eenentwintigste lid, onderdeel a: artikel 369septdecies, eerste lid, onderdeel e	Artikel 28te	Geen	–
Artikel 3, eenentwintigste lid, onderdeel b: artikel 369septdecies, derde lid, onderdeel f	Artikel 28te	Geen	–
Artikel 3, tweeëntwintigste lid: artikel 369unvicies	Artikel 28ti	Geen	–
Artikel 3, drieëntwintigste lid: toevoeging afdeling 5	Hoofstuk V, afdeling 7, paragraaf 5	Geen	–
Artikel 3, drieëntwintigste lid: artikel 369quinvicies bis	Artikel 28to	Geen	–

Richtlijn (EU) 2025/516	Wet OB 1968 of anderszins	Omschrijving beleidsruimte	Toelichting op keuze bij de invulling van de beleidsruimte
Artikel 3, drieëntwintigste lid: artikel 369quinvicies ter	Artikel 28tp	Geen	–
Artikel 3, drieëntwintigste lid: artikel 369quinvicies quater	Artikel 28tq, eerste lid	Geen	–
Artikel 3, drieëntwintigste lid: artikel 369quinvicies quinquies	Artikel 28tq, tweede en derde lid	Geen	–
Artikel 3, drieëntwintigste lid: artikel 369quinvicies sexies	Artikel 28tr	Geen	–
Artikel 3, drieëntwintigste lid: artikel 369quinvicies septies	Artikel 28ts	Geen	–
Artikel 3, drieëntwintigste lid: artikel 369quinvicies octies	Artikel 28tt	Geen	–
Artikel 3, drieëntwintigste lid: artikel 369quinvicies nonies	Artikel 28tu	Geen	–
Artikel 3, drieëntwintigste lid: artikel 369quinvicies decies	Artikel 28tv	Geen	–
Artikel 3, drieëntwintigste lid: artikel 369quinvicies undecies	Artikel 28tw	Geen	–
Artikel 3, drieëntwintigste lid: artikel 369quinvicies duodecies	Artikel 28tx	Geen	–
Artikel 4, eerste lid: schrapping artikel 243, derde lid	Artikel IV, onderdeel B, van dit wetsvoorstel	Geen	–
Artikel 4, tweede lid: Schrapping artikel 262, tweede lid	Artikel IV, onderdeel C, van dit wetsvoorstel	Geen	–
Artikel 5	Behoeft naar zijn aard momenteel geen implementatie, betreft wijziging van bepalingen die zien op elektronisch factureren en digitale rapportageverplichtingen. Deze wijzigingen worden in een afzonderlijk wetsvoorstel voorgelegd	–	–
Artikel 6: Omzetting	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	Geen	–
Artikel 7: Inwerkingtreding	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	Geen	–
Artikel 8: Adressanten	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	Geen	–

2. Overzichtstabel

bij de memorie van toelichting behorende bij de Wet implementatie Richtlijn btw in het digitale tijdperk – enkele btw-registratie.

Wet OB 1968	Toelichting op wetswijziging	Omschrijving
Artikel 6k, vierde lid	Vervallen van meldingsverplichting	Niet meer noodzakelijk voor controle- en handhavingsdoeleinden
Artikel 32n	'vierde lid' vervangen door 'derde lid'	Het lid verwijst abusievelijk naar zichzelf

Wet OB 1968	Toelichting op wetswijziging	Omschrijving
Artikel 37c, onderdeel b	Vervallen van vestigingsvereiste	De BTW-richtlijn 2006 schrijft een dergelijk vereiste niet voor. Het vereiste vervalt per 1 juli 2028, aangezien gelijktijdig met het vervallen daarvan ook wijzigingen moeten worden aangebracht in de verleggingsregelingen van artikel 12 om correcte toepassing van de A-B-C-regeling te waarborgen. Het onderhavige voorstel voorziet in deze wijzigingen van artikel 12, waardoor tevens een passend moment is ontstaan om artikel 37c te corrigeren.